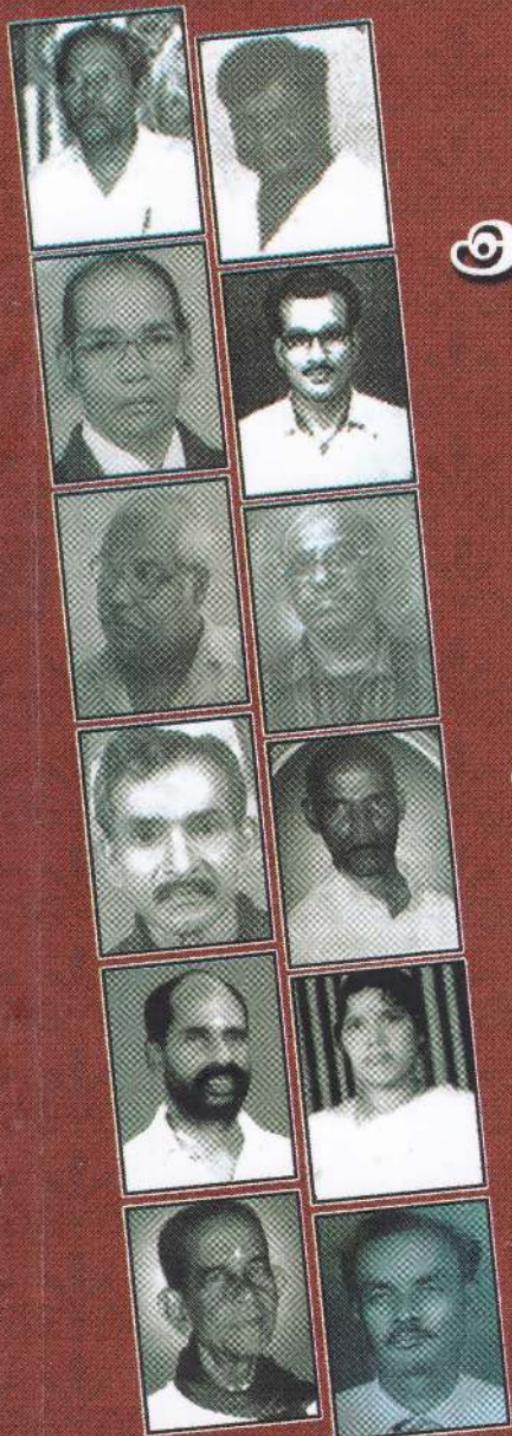

காலம் இனவர்கள்

என்.கே.துரைசிங்கம்

வெளியிடப்பாளர்:
இலக்கியா வெளியிட்டகம்

காலத் தூணவர்கள்

என். பி. துரைசினிகம்

வெளியீடு:

இலக்கியா வெளியீட்டுக்கம்

நால் : காலம் ஆனவர்கள்
முதற் பதிப்பு : 2014
வெளியீடு : இலக்கியா வெளியீட்டகம்
அச்சப்பதிப்பு : குரு பிறின்டேர்ஸ், யாழ்ப்பாணம்.
மின்னஞ்சல் : nk.thurai@hotmail.fr

உள்ளே...

விடயம்	பக்கம்
01. சமூகப்போராளி	iv - x
02. காலம் ஆனவர்கள்	01 - 03
03. சுவிஸிலிருந்து வாழ்த்துக்களும் பாராட்டுக்களும்	04 - 06
04. இந்நால் ஆவணம்	07 - 08
05. சிந்து கவி புனைவதில் வல்லவர்	09 - 11
06. ஒவியம், சிறப்பத்துறையில் சிறந்து விளங்கியவர்	12 - 14
07. உயர் பண்புகளையுடைய மனிதர்	15 - 19
08. பலனை எதிர்பாராமல் பணி செய்யும் பண்பாளன்	20 - 23
09. சேவையின் சிகரம் தொட்ட....	24 - 29
10. சமுதாய நேசன் அறவழி...	30 - 34
11. பன்முக சிறப்புடையவர்	35 - 39
12. கடமை, கண்ணியம் கட்டுப்பாடு நிறைந்தவர்	40 - 44
13. மானாவளை கிராமத்தின் மகுடம்	45 - 47
14. வலி தராத வார்த்தைகளின் சொந்தக்காரன்	48 - 50
15. அமரர் வீரன் (கைதடி மத்தி)	51 - 53
16. ஊரோடும் அயலோடும்	54 - 56
17. கலை நயமிக்கவர்	57 - 62
18. மக்களுக்காய் வாழ்ந்தவர்	63 - 65
19. சைவத் தொண்டன்	66 - 69
20. புரட்சியாளர்	70 - 74

சமூகத்தின் போராளி

மனித வாழ்க்கையில் இளம் வயதில் இருக்கும் வேகம், சமூக நோக்கு, மக்கள் நலம் நாட்டின் மீதான பற்று என்பன வயதாக வயதாக சுருங்கிப் போய் நான் என் குடும்பம் என்றாகி மனவி, பிள்ளைகள் குடும்ப நலன் என்றாகி ஒரு மனிதன் தன்னிடம் இருக்கும் திறமைகளை எல்லாம் கைவிட்டு பணம் சம்பாதிப்பது மட்டுமே வாழ்க்கையின் இலட்சியமாகி வாழ்க்கையின் வட்டம் சுருங்கிப் போய் விடுகின்றது.

இவற்றையெல்லாம் தாண்டி இளமை வேகத்துடனும் குடும்ப வாழ்க்கையில் குறுகி விடாமல் சமூகத்தின் பால் அக்கறை கொண்ட மனிதர்களாக செயற்படும் நான் அறிந்த நண்பர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் துரைசிங்கம்.

எனது வீட்டிற்கும் அவரது வீட்டிற்கும் இடையில் வெறும் நான்கு வீடுகளே இருக்கும். கைதடி கலைவாணி மகாவித்தியாலயத்தில் என்னுடன் இணைந்து கொண்டார். கைதடி மகாவித்தியாலயத்தின் அன்றைய அதிபர் திரு.சி.க.மயில்வாகனம் அவர்களின் வித்தியாலய வளர்ச்சி தொடக்க நிலையில் மாணவர் மன்றம் அமைக்கப்பட்டு மாணவர் திறமைகளை வெளிப்

படுத்த சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டது. அதில் பேச்சு, கட்டுரைவாசிப்பு, பாடல், சிறுநாடகம், கவிதை, தனி நடிப்பு என்று பல்வேறு நிகழ்வுகளை மாணவர்கள் நிகழ்த்திக் காட்டுவார்கள். இதுவே எங்களின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது. துரைசிங்கம் அதிகமான நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றுவதன் மூலம் தனது திறமைகளை வெளிப்படுத்த ஆரம்பித்தார். சிறுநாடகம் எழுதப்பட்டு எங்கள் வீடுகளின் அயலில் சிறுநாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. இது அக்காலத்தில் குழுக்குழுவாக நான்கைந்து நாடகங்கள் சொற்ப பார்வையாளர்களுடன் மேடையேற்றப்படும். இவ்வாறான நிகழ்வுகள் கலை தொடர்பான ஆர்வத்தை அனைவரிடமும் மேலோங்கச்செய்தது.

இவை எல்லாம் 70 களின் ஆரம்ப காலம். தமிழ் மக்களின் அரசியலில் முக்கியமான காலகட்டமாக கருதப்பட்டது. எனது தந்தையார் திரு. குமாரசாமி அவர்கள் அன்றைய தமிழரசுக் கட்சியின் முக்கியஸ்தராக இருந்தார். கைதடி கிளையிலும் பதவி வகித்தார். எங்கள் வீட்டில் சுதந்திரன் பத்திரிகையும் அவர்களின் வெளியீடான சுடர் சஞ்சிகையும் தொடர்ச்சியாக இருக்கும். இவையிரண்டையும் தவறாமல் வாசிப்பதற்காக துரைசிங்கம் எங்கள் வீட்டிற்கு வருவார். அப்போது எல்லோர்க்கும் அரசியல் தொடர்புகள் ஆரம்பமாகிய

நேரம். அதுபற்றி தொடர்ச்சியாக உரையாடுவோம். இந்தக் காலகட்டத்தில் உரும்பிராய் சிவகுமாரனை பொலிசார் தேடுவது தொடர்பாக பல செய்திகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த வண்ணம் இருந்தன.

தமிழீழ விடுதலை வரலாற்றில் முதலாவது சயனைட் போராளி சிவகுமாரன் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

எங்கள் கிராமத்தில் அப்போது மூன்று பேர் தேடப்பட்டனர். கனகன், வெற்றி, விக்கி ஆகியோரே தேடப்பட்டவர்களாவர். சிவகுமார் காலமாகியதைத் தொடர்ந்து அவர் பற்றிய செய்திகளில் சுதந்திரன் ஆசிரியர் கோவை மகேசனால் அவருக்காக ஒரு புத்தகம் வெளியிடப்பட்டது. “நெஞ்சம் நிறைந்த தம்பி” என்பது அந்தப் புத்தகத்தின் பெயர். அதில் சிவகுமாரனின் இலக்கிய ஆர்வங்கள் பற்றி குறிப்பிடும் போது அவர் “தினப்பழுகு” என்னும் பெயரில் ஒரு கையெழுத்துப் பத்திரிகை நடத்தியதாகவும் அந்தப் பத்திரிகையில் ஒரு வெளியீடு முழுவதும் பிரசுரமாகியிருந்தது. அதை வாசித்துவிட்டு துரைசிங்கமும் “அன்பு” என்னும் கையெழுத்து பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். அன்பு பத்திரிகை துரையின் இலக்கிய ஆர்வத்திற்கு அடித்தளமாகிவிட்டது என்பது மிகையானதல்ல.

கைதடி மகாவித்தியாலயத்தில் 9ம் வகுப்பு வரை எமது வகுப்பு தோழிழை தொடர்ந்தது. 9ம் வகுப்பில் புதிய கல்விமுறையின் பிரகாரம் என்.சி.ஜி் பரீட்சையுடன் நாங்கள் சாவகச்சேரி டிறிபேர்க் கல்லூரியில் இணைந்தோம். எங்கள் கிராமத்துடன் சுருங்கியிருந்த உறவுகள் விரியத் தொடங்கியது.

துரைசிங்கம் மிகக் குறுகிய காலத்துடன் வர்த்தகப் பிரிவுக் கல்விக்காக யாழ்.மத்திய கல்லூரிக்கு சென்றுவிட்டார். எங்கு சென்றாலும் எங்கள் வீடுகள் அருகிருந்ததால் எங்கள் நட்புத் தொடர்புகள் தொடர்ந்தன. புதியஇடங்கள், புதிய தொடர்புகள், புதிய அரசியல் மாற்றங்கள் என்று எங்கள் பேசுக்கள் மணிக்கணக்காக தொடர்ந்தன. துரைசிங்கம் இந்தக் காலகட்டத்தில் தேசிய இளைஞர் அவை மன்றத்தில் இணைந்து கைதடி கிராமத்தில் பல்வேறு வேலைத்திட்டங்களிலும் ஈடுபட்டார். துரைசிங்கத்திக் நிர்வாகத்திறன், தலைமைப்பண்பு என்பவை தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. யாழ்.மாவட்ட இளைஞர் கழகங்களின் பிரதிநிதிகளின் மாநாட்டிற்கு தலைமை தாங்கி இம்மாநாடு யாழ்.வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்றபோது பிரதம விருந்தினராக அன்றைய மகாவலி அபிவிருத்தி அமைச்சர் காமினி திசநாயக்காவும் பாரியாரும் கலந்து கொண்டனர். இளைஞர் மன்ற செயற்பாடுகளின் தொடர்ச்சியாக

தனது திறமைகளை துரைசிங்கம் வெளிப்படுத்தி வந்தார். 1983 ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான முகாம் கைதடியில் அமைந்தது. இந்த முகாமிலும் தனது சேவையைத் தொடர்ந்தார்.

இந்தக் காலங்களில் எங்கள் வீட்டிற்கு அவர் வருவது அதிகமாக இருந்தது. எனது ஒன்றுவிட்ட சகோதரியின் கணவர் ஈழநாடுவில் வேலை செய்தவர். இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்டு குடும்பமாக எங்கள் வீட்டிற்கு வந்திருந்தார். அவரும் எங்களுடன் அன்றைய கலவர செய்திகள், அரசியல் நிகழ் வுகள் தொடர்பாக கலந்து ரையாட ஆரம்பித்தார். துரைசிங்கத்தின் ஆற்றலை உணர்ந்து கொண்ட அவரிற்கு துரையால் வெளியிடப்பட்ட அன்பு பற்றி கூறி அந்தப் பத்திரிகையையும் காண்பித்தோம். அதனைப் படித்துப் பார்த்த அவர் துரைசிங்கத்தை ஈழநாடு அலுவலகத்துக்கு அழைத்துச் சென்று அறிமுகப்படுத்தி நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அனுப்பினார். அந்தப் பரீட்சையில் தனது திறமையினால் தேர்வாகி பத்திரிகையாளரானார். துரைசிங்கத்தின் பத்திரிகைத்துறை 1983 இலிருந்து தொடர்ந்தது. அப்போது நாட்டில் அரசியல் நிலைமைகள் மிகவும் மோசமான சூழலில் இருந்தது. கைதடி முகாமிலும் வீட்டிலும் எங்கள் சந்திப்புக்கள் நாட்டு நிலைமைகள் தொடர்பாக

தொடரலாயின. இக்காலகட்டத்தில் நான் நாட்டை விட்டு வெளியேறியதால் எங்கள் தொடர்புகள் துண்டிக்கப்பட்டது.

மீண்டும் 2002 ஆம் ஆண்டு துரைசிங்கம் பிரான்சிற்கு வந்ததும் மீண்டும் ரிஆர்ரி தொலைக்காட்சி நிலையத்தில் ஒன்றாக வேலை செய்ய ஆரம் பித் தோம். ரிஆர்ரி தொலைக்காட்சி நிலையத்தின் வானோலிச் சேவையில் செந்தாளன் என்ற பெயரில் துரைசிங்கம் நிகழ்ச்சிகளை செய்ய ஆரம்பித்தார். நீண்டகால இடைவெளியின் பின்னர் சந்தித்தபோது குடும்பம், குழந்தைகள் பற்றிய பேச்சு தொடர்ந்தபோது தனது மகளின் பெயர் இலக்கியா என்றதும் எனது பழைய நினைவு வந்தது. என்னுடன் பழகிய காலங்களில் இலக்கியா என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகை நடத்துவது தொடர்பாக பேசியிருந்தான். இப்போது அந்தப் பெயரையே மகளிற்கு பெயராக்கி விட்டாயே என்றேன். ரிஆர்ரி தொலைக்காட்சியில் நாம் அரசியல் நிகழ்ச்சிகளை வழங்கினோம். இந்த நிகழ்ச்சிகளின் தொடர்ச்சியே பின்னாலில் ரிஆர்ரி வானோலியில் அரசியல் அரங்கமாக மிளிர்ந்தது.

இவ்வாறு துரைசிங்கம் தொடர்ந்தும் செயற்பட்டாளராகவே தொடர்கின்றார். இன்றும் கைதடி கிராமம் தொடர்பான செயற்பாடுகள் தொடர்ந்த வண்ணமாகவே உள்ளன. தனது உடல்

நிலையையும் பொருட்படுத்தாது சமூகத்திற்கான தனது கடமையுணர்வே துரைசிங்கத்தின் தனித் தன்மையை எடுத்தியம்புகின்றது. துரைசிங்கத்திடம் எனது நீண்டகால வேண்டுகோள் ஒன்று உண்டு.

அதாவது இலங்கையில் 1983 ஆம் ஆண்டி விருந்து 2002 வரையான முக்கிய காலப்பகுதியில் ஒரு பத்திரிகையாளராக ஈழநாடு, உதயன் பத்திரிகைகளில் தொடர்ந்து பணியாற்றிய போது பெற்ற அனுபவங்களை தொகுத்து ஒரு புத்தகமாக்குவதே அந்த வேண்டுகோளாகும். இந்த வேண்டுகோளை அவர் நிறைவேற்றுவார் என்ற நம்பிக்கையுடன் வாழ்த்தி விடைபெறுகின்றேன்.

- குமாரசாமி உதயகுமார்
பிரான்ஸ்

காலம் ஆனவர்கள்

ஓவ்வொரு மனிதனின் வாழ்வும் ஓவ்வொரு சரித்திரம். எனவே அவற்றை உணர்ந்து செயற்பட்டால் மனிதர்களைப் பற்றி புரிந்து கொள்ள முடியும்.

நான் “ஸம்நாடு” பத்திரிகையில் கடமை யாற்றிய காலத்தில் இத்தகைய சாமானிய மனிதர்களைப் பற்றி அவ்வப்போது எழுதி வந்துள்ளேன்.

அவ்வாறு அவர்கள் தொடர்பான விபரங்களை அவர்களுடன் பழகிய பொழுதுகளை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது ஆத்மதிருப்தி ஏற்படுகின்றது. இதனை நேரடியாகவே உணர்ந்துள்ளேன்.

கிராமத்தில் சொல்வார்கள் ஒருவர் இறந்தால் அவருக்கு நெருக்கமானவர்கள் வாய்விட்டு அழுதால் அவர்களது கவலைகள் ஓரளவுக்குத் தணியும் இல்லாவிட்டால் நாள் முழுக்க அவர்களது பிரிவத்துயரம் மனதை வாட்டும். அது மட்டுமல்ல செத்தவீட்டில் உறவினர்கள் எல்லோரும் கூடி இருப்பது இறந்தவரின் உறவுகளுக்கு ஆறுதல் கொடுப்பதற்கே. அந்த வகையில் நான் பழகிய மனிதர்களின் நினைவு என்னை வாட்டும் போதி

லெல்லாம் பழகிய கதைகளை பதிவு செய்து வைப்பேன்.

புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் இருக்கும்போது எமது உறவுகளின் மறைவுகளைக் கேட்கும்போது ஒவ்வொரு கணமும் என் இதயம் வலிக்கின்றது. வலியை சுமப்பதால் பல வேளைகளில் அது தாங்கொணாத சுமையை ஏற்படுத்துகின்றது. அதனால் இத்தகைய வெளியீடு ஒன்றை செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பினேன். ஏற்கனவே அகல்விளக்கு பத்திரிகையில் “காலம் ஆனவர்கள்” என்னும் பதிவினை மேற்கொண்டிருந்தேன்.

தற்பொழுது இவற்றினை தொகுத்து வெளியிட முடிவு செய்தேன். அதன் விளைவு தான் உங்கள் கரங்களில் தவழும் “காலம் ஆனவர்கள்” என்ற இந்த நூலாகும்.

அட்டைப்பட ஓவியங்கள் (1986) டொமினிக் ஜீவா மல்லிகை முகங்கள் (1995) டொமினிக் ஜீவா சமூத்து மாண்புறு மகளிர் (2003) பத்மா சோமகாந்தன் மனதில் நிற்கும் மனிதர்கள் (2009) எம். சரவணன் நெஞ்சில் நிலைத்த நெஞ்சங்கள் (1995) லெ.முருகபூபதி மண்மறவா மனிதர்கள் (2011) வி.ரி இளங்கோவன் போன்ற நூல்களை வாசித்தேன். இவற்றிலிருந்து கிடைத்த

அனுபவமே “காலம் ஆனவர்கள்” மலர்க்காரணம் என்று சொல்வேன்.

இதற்கு களம் அமைத்து தந்த “ஸழநாடு” பத்திரிகைக்கும் பிரான்சிலுள்ள கைதடி அபிவிருத்தி கழக வெளியீடான் “அகல்விளக்கு” இதழுக்கும் எனது நன்றிகள்.

மேலும் இத்தகைய வெளியீடுகளுக்கு உற்சாகம் அளிக்கும் அனைவருக்கும் நன்றிகள்.

- என்.கே.துரைசிங்கம்
பிரான்ஸ்

சுவிஸிலிருந்து வாழ்த்துக்களும் பாராட்டுக்களும்

பத்திரிகையாளர் என். கே. துரைசிங்கம் எழுதிய “காலம் ஆனவர்கள்” என்னும் நால் வெளிவருவதில் எங்கள் அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியே. அவரது எழுத்துக்கள் அன்றே நால் வடிவம் பெற்றிருக்கவேண்டும். இன்றாவது அவர் இந்த முயற்சியில் கால் வைத்தமையானது பாராட்டிற் குரியது.

சிறுவயது முதலே பத்திரிகையாளனுக்குரிய பண்பும் இவரிடம் இருந்தன. அதனால் பத்திரிகையாளராகவே தன் வாழ்வை ஆரம்பித்தார்.

சமுநாடு (யாழ்ப்பாணம்), உதயன், பாரிஸ் சமுநாடு என அவரது பணிகள் தொடர்ந்தன. கிராமத்து மக்களுக்கென பிரான்சிலுள்ள கைதாடி அபிவிருத்திக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்ட “அகல் விளக்கு” சஞ்சிகையும் இவர் எண்ணத்தில் உருவாகி நன்மதிப்பை பெற்றிருந்தமைக்குறிப்பிடத்தக்கது.

வெளியீட்டுத் துறையில் பலவற்றை இவர் வெளியிட்டாலும் தற்பொழுது இவரது எழுத்துக்கள் நூலுருப் பெறுவது குறித்து எமது பாராட்டுக்களை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

“காலம் ஆனவர்கள்” என்னும் பகுதி அகல்விளக்கு சஞ்சிகையில் வெளிவந்த போது பலரது பாராட்டுக்களையும் வரவேற்பையும் பெற்றி ருந்தன. எப்பொழுது அந்த சஞ்சிகை வெளிவரும் எம்மவர் செய்திகளை பார்வையிடலாம் என்று காத்திருந்தவர்களும் உண்டு. கைதடி மண்ணின் வாசத்தை பரப்பும் ஒரு இதழாக அது இருந்தமையால்தான் இந்த வரவேற்பு பெற்றிருந்தது.

இன்றைய யுகத்தில் புத்தக வெளியீடு என்பது சுலபமானதாக இருந்தாலும் அவற்றை வெளியீடு செய்பவர் பெரும் சிரமங்களின் மத்தியில் தான் அதனை வெளியீடு செய்வார் என்பது எமக்கு நன்றாகவே தெரியும்.

கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை என ஆக்க இலக்கியப் படைக்கும் இவர் செய்திகளை, தகவல் களை சுவையாக படைப்பதிலும் வல்லவராவார். பத்திரிகையாளராக இருப்பதால் இக்கலை இவருக்கு சாத்தியமாகின்றது.

தான் பழகிய மனிதர்கள் மற்றும் சமூகத்தில் சிறப்புற்று விளங்கியவர்கள், சமூக சேவையாளர் களை இதில் பதிவு செய்து வைத்திருக்கின்றார். இது ஒரு நல்ல முயற்சியாகும். இது கூட ஒரு இலக்கியம் என்று கூறமுடியும்.

பொன்.சபாபதி கைதடி கிராமத்துக்கு மிக நெருக்கமானவர். அவர் பற்றி எமக்கெல்லாம் தெரிந்தாலும் இப்பதிவு மூலம் மேலும் பலவற்றை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அது போலவே க.தங்கரத்தினம், வை.நடேசன், சின்னத்தம்பி வாத்தியார் போன்ற ஆசிரியர்கள் பற்றியும் சம தர்ம வாதியாக சு.கணேஷ் பற்றியும் எங்கள் அன்புச் சகோதரர் சி.இரத்தினம் பற்றியும் சமயத் தொண்டர் ஆ.கந்தையா, டாக்டர் பேதுரு பிலிப்ஸ், அறவழி ஜீவகதாஸ், கந்த ஞானமுத்து ஆகியோர் பற்றியும் அழகாக பதிவு செய்துள்ளார்.

இது போன்று பல பதிவுகளை செய்ய வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

வாழ்த்துக்களும் பாராட்டும்

- கைதடி மேம்பாட்டு ஒன்றியம்
கவிஸ்

இந்நால் ஒரு ஆவணம்

செயலும் சமூகப்பணியும் பிரிக்க முடியாதவை. அவையே இறப்பின் பிறகு அடையாளம் காட்டுகின்றன. ஆழ நெடுந்திரை ஆறு கடந்து போகவேண்டிய இக்கட்டான் காலங்களில் முன் னுணர்வு கொண்டு செயற்பட்டவர் தான் இவர்கள். அப்படி நாம் கண்டதைந்தவர்கள் எம் நெஞ்சில் உறைந்தவர்களை விரிந்து விதந்து கூறுவதற்காக முயற்சியாக அகல் விளக்கில் காலம் ஆனவர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

இதன் தொடர்ச்சியாக காலம் ஆனவர்கள் என்னும் தலைப்பில் புத்தகமாக வெளியிட்ட திரு. என். கே. துரைசிங்கம் அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுக்களையும் வாழ்த்துக்களையும் நெஞ்சாரத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இந்நால் வாயிலாக அவர்கள் கடந்து வந்த காலங்களிலும் நடந்து வந்த நாட்களிலும் செயற்பட்ட பணிகளையும் அவையூடாக சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு எப்படி பங்களித்தார்கள் என்ற விடயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

இவர்கள் நிச்சயமாக நினைவு கூரப்பட வேண்டியவர்கள் காரணம் சமூகப்பணி, செயல் திறனிற்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்பது சான்று பகரும்.

இவர்கள் என் மனதில் பதிந்தவர்களாக இருந்தாலும் இவர்கள் பணிகளை விரிவாக இந்நால் குறிப்பிடுகின்றது.

அமரர் கந்த ஞானமுத்து அவர்களின் அகால மரணச் செய்தி என்னை ஒரு கணம் அதிர்ச்சியுறச் செய்தது. ஏனென்றால் காயம்படாத வார்த்தை கருக்குச் சொந்தக்காரர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டி ருக்கும் இவர். ஒரு தலைமுறையில் உயர் கல்வி கற்று வைத்தியத்துறையில் பணி செய்து ஓய்வு பெற்றவர். அப்பணியுடன் சமூகப்பணியையும் சிறப்பாகச் செயற்படுத்தியவர். எளிமையான தோற்றும். அவர் உரத்துப் பேசி நான் கேட்டதில்லை. எளிமை, பொறுமை, ஒழுக்கம் என்பவற்றுக்கு உதாரணமாகத் திகழ்ந்தவர்.

இவரைப் போன்ற பலரது செயல் திறன், சமூகப்பணி பற்றி இந்நால் எடுத்துரைக்கின்றது. நாங்கள் மட்டுமன்றி எமது அடுத்த தலைமுறையின ருக்கும் இவர்கள் யார் என்பதை அடையாளப்படுத்தும் வகையில் இந்நால் ஒரு ஆவணமாக இருக்கும் என்பது நிதர்சனமான உண்மை.

- கே. குணவிங்கம்

காப்பாளர்

கைதடி அபிவிருத்திக் கழகம்
பிரான்ஸ்

சிந்து கவி புதைவதில் வல்லவர் சின்னத்தம்பி புலவர்

“மலர் தமிழீழ மணிமுடி யாழ்.நகர்
மருவிய மகிழ் தலம் கைதடி”

இந்த வரிகளின் சொந்தக்காரன் மட்டுவில் சின்னத்தம்பி புலவர் - இவருக்கு கைதடியில் நிறைய நண்பர்களும் - மாணவர்களும் இருக்கின்றார்கள். கைதடி கலைவாணி வித்தியாசாலையில் எழுபது களின் முற்பகுதியில் தலைமை ஆசிரியராக நியமனம் பெற்ற இவர், அன்று முதல் பாடசாலை வளர்ச்சி,

மாணவர்களின் கல்வித்திறன் விருத்தி வரை
அரும்பணியாற்றி வந்தார்.

அவர் பதவியேற்றபோது கைதடி சீ.சி.
நம் பர் -1 என இருந்த இப்பாடசாலையை
கலைவாணி வித்தியாசாலை என்று பெயர் குட்டி
அழகு பார்த்தார்.

பாடசாலைக்கு அருகாமையில் குடும்ப
சகிதம் தங்கியிருந்து மாணவர்களின் கல்வி மற்றும்
பிறமுயற்சிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து
ஊன்றுகோலாய் விளங்கியவர்.

இவருடைய காலத்தில் திரு.வை நடேசன்,
திருமதி ஞானப்பிரகாசம், திருமதி நவநீதவல்லி,
திருமதி மகேந்திரம் - முருகேச என பல திறமை
வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் கற்பித்தனர். இதனால்
பாடசாலையின் கல்வித்தரம் உயர்ந்ததுடன்
கூட்டுறவு தின விழாக்கள், தமிழ்த்தின போட்டிகள்,
விளையாட்டுப் போட்டிகள் என பலவற்றில்
மாணவர்கள் பங்கு பற்றி தமது ஆற்றல்களை
வெளிப்படுத்தினார்கள்.

பாடசாலைக்கு அண்மையிலுள்ள மக்களோடு இணைந்து அவர்களது துண்ப துயரங்களிலும்
பங்கெடுப்பார். மிகச் சிறப்பாக கைதடி மேற்கு

சரஸ்வதி சனசமூக நிலையத்துடன் நெருக்கமான உறவினைக் கொண்டிருந்தார். இதனால் மற்றைய சனசமூக நிலையங்கள் பொது அமைப்புக்களுடனும் அந்தியோன்னியமாக பழகினார்.

கைதடியில் மேற்கு-கிழக்கு- தெற்கு- வடக்கு என நான்கு திசைகளிலும் வசிக்கின்ற மக்கள் ஒற்றுமையாக வாழுவேண்டும் என்று அடிக்கடி வலியுறுத்தி வருவார். கவிபுணவுதில் வல்லவரான இவர் “நான்கு திக்கு..” கைதடியும் வளருவேண்டும் என்று கவிதை பாடுவார்.

ஆசிரியரின் பல கவிதைகள் நூல் வடிவம் பெறவில்லை என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும். பல நிகழ்ச்சிகளில் அவரின் பாடல்கள் பெரும் வரவேற்றப்பெற்றன.

ஓவியம், சிற்பத்துறையில் சிறந்து விளங்கிய தங்கரத்தினம்

தத் ரூபமான ஓவியங்களை வரைந்து நுட்பமான சிற்பங்களை புணைந்தும் எம் மக்கள் மத்தியில் அழியா நினைவுடன் இடம் பிடித்து இருப்பவர் அமரர் க. தங்கரத்தினம் மாஸ்டர். கரவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அவர் நவபுரம் பாடசாலையில் ஆசிரியராக பணியாற்றத் தொடங்கியதிலிருந்து அவரிடம் நிறைந்து காணப்

படும் திறமைகளை கண்டு வியப்படைந்தவர்களில் நானும் ஒருவன்.

அவர் கைதடியில் பல காலம் தங்கியிருந்து கல்விப் பணியாற்றிய போதும் 1982 இல் தான் அவருடன் நெருக்கமான பழக்கம் ஏற்பட்டதால் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. பாரதி நூற்றாண்டு விழா கைதடியில் கொண்டாடப்பட வேண்டும் என கைதடி இளைஞர் அபிவிருத்திக் கழகத்தால் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

பாரதி நூற்றாண்டு விழா நினைவாக கலை இலக்கிய போட்டிகள் நடத்துவதுடன் பாரதியாரின் திருவுருவச் சிலையொன்றை அமைப்பதெனவும் முடிவெடுக்கப்பட்டது. இதனை எப்படி செய்வது என நாம் ஆலோசனையில் மூழ்கியிருந்த வேளையில் சிலை செய்யும் முழுச்செலவினையும் நாவற்குழி பெணின்சலா கம்பனி ஏற்றுக்கொண்டது. சிலை செய்வதுபற்றிபெணிசலா அதிபர் திரு. மகேந்திரனுடன் உரையாடும் போது எவ்வளவு செலவாகும் என்று கேட்டு அதன் முழுச்செலவினையும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

சிலை வடிக்கும் பொறுப்பு தங்கரத்தினம் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. தத்ருபமாக சிலைகளை செதுக்கினார். எல்லோருமே வியந்து

போனார்கள். சிலை மட்டுமல்லாமல் பாரதியார் உருவம் பொறிக்கப்பட்ட பல கல்வெட்டுக்களையும் அவர் செய்து முடித்தார். தான் ஒரு சிறந்த சிற்பி என்பதனை அவர் நிருபித்துவிட்டார்.

நவபுரம் பாடசாலை மண்டபத்தில் அந்த நாட்களில் பட்டிமன்றம், பேச்சுப் போட்டி, பொது அறிவுப் போட்டி, பாட்டுப் போட்டி என பல போட்டிகள் நடைபெறும். அனைத்திற்கும் தங்கரத்தினம் மாஸ்டர் தான் நடுவராகக்கடமையாற்றினார்.

தலைப்புக்கள் கொடுத்துவிட்டு அந்தந்த தலைப்பில் பேசும்படி கேட்பார்கள். இவ்வாறு நடத்தப்படும் பேச்சுப் போட்டிகளில் பலதடவைகள் எனக்கு வெற்றி கிடைத்தது. அதற்கு காரணம் தங்கரத்தினம் மாஸ்டர் வழங்கிய ஆலோசனைகளும் வழிகாட்டல்களும் தான். போட்டிகளில் பங்கு பற்றும் அனைவரையும் ஊக்குவித்து நல்வழி காட்டியவர் அவர்.

அவரிடம் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் பலர் இன்று வரை நற்பிரஜைகளாக வாழ்வதுடன் சமூகப் பணிகளில் சிறந்து விளங்குகின்றார்கள். தமிழ்நிலைய அன்னாரின் சேவையை கைதடி நவபுரம் மக்கள் ஒரு போதும் மறக்கமாட்டார்கள்.

உயர்பண்புகளையுடைய மனிதர் ரோத்தினம் அண்ணை

மனிதநேயம் நிறைந்தவர். தன்னைப் போல
மற்றவரையும் பேணுகின்றவர். நல்ல சிந்தனையாளர்,
கோபம் கொள்ளாதவர். பிறருக்கு உதவி செய்வதி
லும் சமுதாயப் பணிகளிலும் முன் னின் று
உழைப்பவர். எவருடைய மனதையும் நோகடிக்
காதவர். பதவி ஆசை எதுவுமற்றவர். தன்னுடன்
இணைந்தவருக்கு அல்லது தனது நண்பர்களுக்கு
பதவிகளை விட்டுக் கொடுத்து அவர்களை உயர்த்
துவதுடன் அவர்களுக்காக அயராது உழைப்பவர்

என பல உயர்பண்புகளை கொண்ட மனிதன் தான் கைதடி நவபுரம் கிராமத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அமரர் சின்னப்பொடி இரத்தினம்.

இரத்தினம் என்றால் இரத்தினம் தான். அவரோடு சேர்ந்து பழகுவது என்றாலே ஒரு சுவையான அனுபவம் தான். நல்ல வழி காட்டும் ஒரு அண்ணன் குறைகள் இருந்தாலும் குற்றங்கள் புரிந்தாலும் அவற்றை பிறர் முன்னால் சுட்டிக்காட்டி அவமானப்படுத்தாமல் தனியாக பேசி குற்றங்குறைகளைகளைந்து திருத்தி விடுவார்.

அரசியல், சினிமா, சமகாலப் பிரச்சனை, கல்வி, சமுதாயம் என எந்த விடயமாக இருந்தாலும் அண்ணருடன் நீண்ட நேரம் பேசலாம். தெரு முனையிலோ, சந்தியிலோ அண்ணரை சந்தித்தால் போதும் பேச்சுவார்த்தை தொடரும். எந்தத் வேலையாக இருந்தாலும் பொழுது போவது கூட தெரியாமல் அண்ணர் பேசுவார்.

ஆலயங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், தர்மஸ்தாபனங்கள், பாடசாலைகள் என அனைத்துக்கும் அண்ணர் தாராளமாக அள்ளி வழங்குவார். இதனால் இரத்தினம் அண்ணரை தெரியாதவர்கள் எவருமேயில்லை.

நான் எழுதிய பத்திரிகை செய்தி தொடர்பாக பிரச்சனை வந்தபோது தாக்கப்பட்டேன் என்ற செய்தி பத்திரிகையில் வெளிவந்த அன்றைய தினம் நான் தங்கியிருந்த வீட்டிற்கு அதிகாலையிலேயே வந்து என்னுடைய நலத்தை விசாரித்து ஆறுதல் வழங்கியவர்-இவ்வாறு பல விடயங்களுக்கு எமக்கு தோள் கொடுத்தவர் - எனது தோள்களை தடவி கைகளை இறுகப்பற்றி எனது நலத்தை விசாரித்ததை இன்றும் மறக்கமுடியவில்லை.

கூடப் பிறந்த அண்ணர் போல் கூட இருப்பவர் இரத்தினம் அண்ணர். இன்று அவர் இல்லை என்கின்ற போது மனம் தாங்கொணாத் துண்பம் கொள்கின்றது. என்னைப் போன்று பலரும் இந்த துயரை உணர்வார்கள்.

இரத்தினம் அண்ணர் இல்லாத வெற்றி டத்தை யார் நிரப்புவார் என்று புலம்பெயர்ந்த மண்ணிலிருந்து புலம்பிக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டு மே மாத நடுப் பகுதியில் கைதடியில் ஒரு இடப் பெயர்வு இடம்பெற்றது. அந்த இடப் பெயர்வில் எமது மக்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய உதவிகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி கிடைத்திட வேண்டும் என்று பலரையும் சந்தித்து

புரிய வைத்தோம். எவரும் அதனைப் பொருட் படுத்தவில்லை. உதிரிகளாகச் செயற்பட்ட எம்ம வரை ஒன்று சேர்த்து ஒருகுடையின் கீழ் செயற் படுவது எனதீர்மானித்தோம்.

இது தொடர்பான ஒன்று கூடலை நடத்து வதற்கு தான் தங்கியிருந்த வீட்டை தந்து உதவியவர். இவரின் நல்ல பணிகளை உணர்ந்து கொண்ட நாம் 10.06.2001 இல் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் இவரையே தலைவராக தெரிவு செய்தோம். தலைமை வகிப் பதற்கு சகல தகுதியுமடைய அவர் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் “இன்னுமொருவர் தலைமைக்கு வரவேண்டும் என்றும் நான் உங்களில் ஒருவனாக நின்று செயற் படுவேன். திரு. செல்லத்துரை மாஸ்டரை தலைவராகத் தெரிவு செய்கிறேன்” என்று கூறினார். செல்லத்துரை வாத்தியார் உட்பட கூட்டத்தில் திரண்டிருந்த அனைவரும் நீங்கள் தான் தலைமை வகிக்கவேண்டும் என வாதாடியபோதும் அவர் அதற்கு சம்மதம் தெரிவிக்கவில்லை. பதவியிலிருந்து தான் சேவை செய்யவேண்டும் என்பதில்லை. எங்கிருந்தாலும் எப்படியிருந்தாலும் சேவை செய்ய முடியும் என்பது அவரது தலைமைப் பதவிக்கான மறுப்பிலிருந்து அன்று புரிந்து கொண்டேன்.

இன்று கைதடி மக்கள் நலன் பேணும் நட்புறவு கழகமாக செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அமைப்பே அன்று நாங்கள் உருவாக்கியது. இதில் இரத்தினம் அண்ணர் போன்ற நல்ல மனிதர்களின் பங்களிப்பும் செயற்பாடும் இருந்தது என்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றேன்.

இரத்தினம் அண்ணர் அமரராகி விட்டாலும் அவரது மனைவி, பிள்ளைகள் எம் முடன் வாழ்கின்றார்கள். தன்னைப் போலவே மனைவி, பிள்ளைகளையும் உருவாக்கி வைத்திருக்கின்றார். நல்ல உள்ளமும் தாராள சிந்தையும் கொண்ட இரத்தினம் அண்ணரை இத்தினத்தில் நினைவு கொள்வோமாக

பலனை எதிர்பாராமல் பணி செய்யும் பண்பாளன்

உழைப்பவர்களுக்கே இந்நாடு சொந்தம் என்ற கொள்கையுடன் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் வாழ்ந்தவர் அமரர் சு.கணேஷ் அவர்கள்.

சமதர்மவாதியான இவருடன் எண்பதுகளில் பழகும் வாய்ப்பை பெற்றேன். தென்மராட்சி மேற்கு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவராக இருந்த சமயம் இவர் ஆற்றிய பணிகளையும் கண்துஞ்சாது பசிநோக்காது மக்களுக்காய் உழைத்த காட்சிகளையும் நேரில் கண்டு வியந்தேன்.

லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் மத்திய குழு உறுப்பினர். அக்கட்சியின் கொள்கைகளில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டு விசுவாசமாக செயற்பட்டவர். யாழ். செயலகத்தில் எழுது வினைஞராக பணியாற்றியவர். எப்பொழுதும் வெள்ளையடையுடனேயே காணப்படுவார். மேதினத்தில் மட்டும் சிவப்பு உடையுடன் வருவார். கைதடியில் மேதினத்தில் சிவப்பு மேலாடை அணியும் ஒருவரும் இவரே. அவ்வப்போது கூட்டங்களின் ஊர்வலங்களில் கலந்து கொண்டு கோஷங்களை எழுப்புவார்.

மக்கள் சேவையை மனதில் கொண்டு செயற்பட்ட மாணிட நேயன். பொய், களவு எதுவுமே இல்லாத நேரமையாளன். தான் சார்ந்துள்ள கட்சியின் மீதான மிகுந்த ஈடுபாடு காரணமாக கட்சித் தொண்டர்கள் தொடக்கம் உயர்மட்ட தலைவர்கள் வரை நன்மதிப்பை பெற்றிருந்தவர். டாக்டர் என். எம். பெரேரா, கொல் வின் ஆர்.டி.சில்வா போன்ற பெருந்தலைவர்கள் அன்று யாழ்ப்பானம் வரும்பொழுது இவரது வீட்டிற்கு சென்று சந்தித்து விட்டுத் தான் செல்வார்கள் என்றால் அவரின் அரசியல் செல்வாக்கு எத்தகையது என்பதனை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

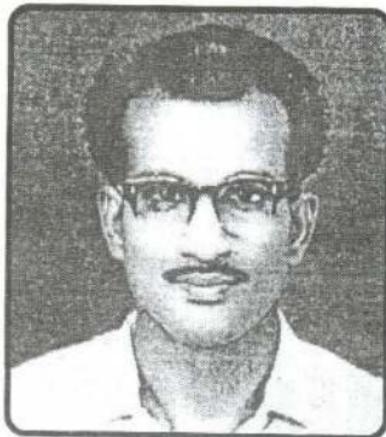
1984 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 8 ஆம் திகதி கைதடி கிராமம் முதற்தடவையாக இராணு வத்தால் சுற்றிவளைக்கப்பட்டு பெருந்திரளான இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்டு இராணுவத்தால் கூட்டிச் செல்லப்பட்டனர். இவர்களின் குடும்பங்கள் எதுவுமே செய்யமுடியாது நிலையில் சோகத்தில் மூழ்கியிருந்தனர். அவ்வேளையில் அந்த இளைஞர்களின் விபரங்களை திரட்டி தட்டச்சமூலம் சத்தியக்கடதாசி செய்து உரியவர்களிடம் சமர்ப்பிக்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். நூற்றுக்கணக்கானவர்களின் சத்தியக் கடதாசியினை தனி ஒரு மனிதனாக இரவிரவாக தானே தட்டச்சில் அடித்துக் கொடுத்தார். தனது உடலில் ஏற்பட்ட வலியையும் பொருட்படுத்தாது மக்களின் துயரம் போக்க அன்று அவர் மேற்கொண்ட பணியினால் எது இளைஞர்கள் கட்டம் கட்டமாக விடுதலையானார்கள். பலன் எதுவும் பாராமல் பணி செய்தமைக்கான அவரின் இந்தப் பணி ஓன்றே போதுமானது.

கைதடி கிழக்கு விநாயகர் சனசமூக நிலையத்தின் காப்பாளராக இருந்து நிலையத்தின் அனைத்து விவகாரங்களிலும் செயற்பாடுகளிலும் பங்கெடுத்து நிலைய வளர்ச்சிக்கு பேருதவியாக இருந்தார்.

கைதடிச் சந்தி தென்மராட்சி மேற்கு பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்க காரியாலயம், பிள்ளையார் கோவிலடி போன்றவற்றில் ஸ்ரீலங்கா இராணுவம் நடத்திய வெறியாட்டத்தினால் சுட்டுக் கொல்லப் பட்ட பொதுமக்களை நினைவு கூர்ந்து கைதடி மத்தி கந்தசாமி ஆலயத்தில் இச்சம்பவத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து அன்னாரின் தலைமையில் கூட்டம் நடைபெற்றது.

இக்கூட்டத்தில் பெருந்தொகையான மக்கள் கலந்து கொண்டனர். வன் முறைகள், பெண் அடிமைத்தனம், கொலை, கொள்ளைச்சம்பவங்களை இயல்பாக கண்டிக்கும் செயற்பாடுகளுக்கு உந்து சக்தியாகத் திகழ்ந்தவர் அமரர் கணேஷ் என்பது பதிவு செய்யப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

1970 களில் கைதடியில் கிராமோதய சபைக்கான தேர்தல் நடைபெற்றது. அத்தேர்தலை தானும் தன்னோடு இணைந்தவர்களையும் எம்மவர் சார்பில் தேர்தலில் போட்டியிட்டவருக்கு வாக்க வித்து சாதி, மத பேதமற்ற தனது கொள்கைகளையும் தனது முற்போக்கான எண்ணங்களையும் நிருபித்து காட்டினார். இன்றைய சூழலில் அவர் எம் மத்தியில் இல்லாதுவிட்டாலும் அவரது இலட்சியம் எம்மோடு பயணிக்கும்.

சேவையின் சிகரம் தொட்ட பொன்.சபாபதி

கம்பீரமான குரல் அதற்கேற்ற உடல்வாகு எவ்வேளையிலும் சுறுசுறுப்பாக பணியாற்றும் பண்பு எப்போதும் எங்கேயும் எவருக்காவது உதவி செய்வது என பல பண்புகளின் சொந்தக்காரர்கள் அமரர் பொன் சபாபதி.மட்டுவில் தெற்கைப் பிறப்பிடமாகவும் ஏழாலை மேற்கை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர் என்று கூறப்பட்டாலும் தொழில் நிமித்தம் அவர் வண்ணியிலும் பிற இடங்களிலும் தன் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை கழித்தவர்.

தென்மராட்சி, வடமராட்சி, வலிகாமம், மலையகம்,வன்னி என ஐந்து தமிழர் பிரதேசங்களில் அவரது வரலாறு பரந்து நிற்கின்றது. ஆசிரியப்பணி மூலம் இந்த இடங்களில் அழியாது முத்திரை பதித்தவர்.

கைதடி நவபுரம் அ.த.க.பாடசாலையில் 1963 தே 28 இல் தனது ஆசிரியப் பணியை தொடங்கிய அவர் அந்தக் கிராமத்தின் மேம்பாட்டிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் தன்னை அர்ப்பணித்தவர். நவபுரம் மக்களாலும் கைதடி மக்களாலும் எப்போதும் நினைவில் கொள்பவராக எல்லோர் இதயங்களிலும் வீற்றிருக்கின்றார்.

சாரணீய தந்தை பேடன் பவுல் என்றால் கைதடி கிராமத்தின் சாரணீயத் தந்தை சபாபதி என்று கூடச் சொல்லலாம். நவபுரம் பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் சாரணீயத்தை அறிமுகப்படுத்திய அவர் மாணவர்களை சாரணீய வாழ்வு வாழ வைத்தவர். கைதடியில் மட்டுமல்ல தான் கடமையாற்றிய இடங்களில் எல்லாம் அவர் கல்வி, விளையாட்டு கலைகளுடன் சாரணீயத்தையும் வளர்த்தார். கிளிநோச்சியிலும் சாரணீயத்தை வளர்த்தவர் என்று அங்கு வதியும் கல்வியாளர்களால் பாராட்டப்பட்டவர்.

கல்விப்பணியில் உதவி ஆசிரியர், அதிபர், கொத்தனி அதிபர், உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர், பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர், கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளர், பதில் கல்விப் பணிப்பாளர், கல்விப் பணிப்பாளர், வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர், வடக்கு கிழக்கு கல்வி அமைச்சின் வன்னி இணைப்பாளர் என பல கட்டங்களை உயர் பதவிகளை தனது ஆற்றலினால் தன்னலமற்ற சேவையினால் செய்து புகழ்பூத்த பெருமகன் அவர். எத்தகைய உயர் பதவிகளில் அமர்ந்தாலும் அதிகார மமதையோ ஆணவச் செருக்கோ அவரிடம் இருந்ததில்லை. எந்த வைபவங்களிலும் மாலை, மரியாதைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்.

உயர்ந்த மனிதன் என்று தான் அவரை எல்லோரும் சொல்வார்கள். உருவத்தில்மட்டுமல்ல உள்ளத்திலும் உயர்ந்தவர் சபாபதி மாஸ்டர் என்பதனை அவரிடம் படித்தவர்கள் பழகியவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள்.

இத்தகைய நற்பண்புகள், சேவை மனப் பான்மை மிக்கவர், கல்வியிலே சிறப்பு பெற்றவர் எம்மவரின் வழிகாட்டியை 1976 ஆடி 1 இல் நடைபெற்ற நவபுரம் நவசனசூழக நிலைய புதிய கட்டிட திறப்பு விழாவில் சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்பு பெற்றேன். அவரிடம் ஆட்டோகிறாப்பில் கையெழுத்தும் பெற்றேன்.

அதில் “இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண நன்னயம் செய்து விடல்” என்ற குறள் ஒன்றை எழுதி கையெழுத்துப் போட்டுத் தந்தார். என் நெஞ்சுக்தில் பசுமரத்தாணி போல் அந்தக் குறள் பதிந்து விட்டது. நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். இன்று போலவே பசுமையாக இருக்கின்றது. பின்னர் நான் தயாரித்த கையெழுத்துப் பிரதியை பார்வை யிட்ட பின் அதனை கிளிநோச்சிக்கு எடுத்துச் சென்று அங்குள்ள மாணவர்களுக்கு அறிமுகப் படுத்தினார்.

போர் நெருக்கடியினால் நீண்டகாலம் அவரைச் சந்திக்கவில்லை. அவர் பலரோடு பழகுபவர் வேலைப் பழு நிறைந்தவர், பத்திரிகைகள் மற்றும் தொடர்பு சாதனங்கள் மூலம் அவரது பணிகளை அறிந்து கொண்டிருந்தேன்.

கைதடி வடக்கு செல்வா சனசமூக நிலையம் புதிய கட்டிட திறப்பு விழா 27.05.1994 இல் நடத்துவதற்கு தயாராகிக் கொண்டிருந்தது. அந்த திறப்பு விழாவில் நவசனசமூக நிலைய உறுப்பினர்களும் கலந்து கொள்ளவேண்டுமென செல்வா சனசமூக நிலையத்தினர் தலைவர் நண்பர் இ.கந்தசாமி விரும்பினார். இரு சனசமூக நிலைய அங்கத்தவர் களும் நெருங்கிய உறவினர்கள். ஆனாலும் இருபகுதிக்கும் இடையில் முரண்பாடுகள் இருந்தன.

எனவே இது சாத்தியப்படுமா என்று யோசித்தேன். இது தொடர்பாக நவசனசமூக நிலைய அங்கத்தவர் களுடன் நேரில் பேசினேன். “சபாபதி மாஸ்டர் வந்தால் அவர் மூலம் இது தொடர்பாகப் பேசி ஒரு முடிவு எடுக்கலாம்” என்று அவர்கள் கூறினார்கள். அன்றைய சூழலில் சபாபதி மாஸ்டர் வரமுடியாது. ஏனென்றால் அவர் கிளிநோச்சியில் கல்விப் பணியாற்றுகின்றார். கிளிநோச்சிக்கும் எமது பகுதிக்கும் தொடர்புகள் இல்லை. கொம்படி பாதை வழியாகத் தான் அவரை அழைத்து வரவேண்டும். அதுவும் உயிரைப் பணயம் வைத்துத் தான் பயணிக்கவேண்டும். எதையும் யோசிக்காமல் மாஸ்டரை நேரில் அழைத்து பேசவோம் என நான் பொறுப்புக்கூறிவிட்டு வந்தேன்.

விழா நெருங்குகின்றது சபாபதி மாஸ்டருக்குத் தகவல் அனுப்ப முடியவில்லை என்ற சிந்தனையுடன் ஒரு நாள் மாலை நேரத்தில் சாவகச்சேரி நோக்கி சைக்கிளில் பயணித்துக் கொண்டிருந்தேன். எனக்கு முன்பாக எதிர்த்திசையில் மோட்டார் சைக்கிளில் சபாபதி மாஸ்டர் வந்து கொண்டிருந்தார். அவரை இடைமறித்தேன். என் உருவம் அவருக்கு ஞாபகமில்லை. என்னை அறிமுகப்படுத்தினேன். விடயத்தைச் சொன்னேன். 6.05.1994 இல் நவ சனசமூக நிலையம் செல்வா சனசமூக நிலைய

சந்திப்பு அங்குள்ள பாடசாலையில் திரு.ப. செல்வதுரைதலைமையில் நடைபெற்றது.

சபாபதி மாஸ்டரின் வார்த்தைகளுக்கு இரு பகுதியினரும் கட்டுண்டனர். மாஸ்டர் உரையாற்றும் போது “நான் வரும் வழியில் ஒரு தடியன் என்னை வழிமறித்தான். என்ன நடக்குமோ எது நடக்குமோ என்று யோசிக்க முன்னரே இந்த விடயத்தை கூறி என்னை உற்சாகப்படுத்தினான்” என்று என்னைப் பார்த்து கூறினார்.

இதற்கு பின்னரும் அவருடன் தொடர்புகள் இருக்கவில்லை. ஆனால் அவரது பணிகள் பற்றி அறிந்து கொண்டிருப்பேன்.

2001 மூன்றாம் திங்டி அவர் காலம் ஆகிவிட்டதாக அறிந்து ஆழந்த துயரமடைந்தேன். வன்னியில் காலமான அவரது பூதவுடல் அஞ்சலிக்கு வைக்கப்பட்டு அவரது சொந்த ஊரிலேயே இறுதிக் கிரிகைகள் நடைபெற்று இந்து முறைப்படி அக்கினி யில் சங்கமமானார்.

சமுதாய நேசன் அறவழி ஜீவா

ஜீவா அண்ணை என்று எல்லோராலும் செல்லமாக அழைக்கப்படும் முருகர் கந்தையா என்ற ஜீவகதாஸ் எடுத்த காரியம் எதனையும் மிகச் சாதுர்யமாக செய்து முடிக்கும் பண்புடையவர். ஒயாது உழைப்பவர். எந்நேரமும் திட்டமிட்ட படியே இருப்பார். பின் அத்திட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்தும் வரையும் ஓய்வெடுக்கவே மாட்டார். தன்னைப் போலவே தன்னுடன் இணைபவர் களும் செயற் படும் வகையில் உற்சாகப்படுத்துவார்.

சித்திரை 16ம் நாள் 1946 ஆம் ஆண்டு மட்டுவில் வடக்கு கிராமத்தில் அவதரித்து சமூகப் பணிக்காக தன்னை அர்ப்பணித்தவர். சாவகச்சேரி டிறிபேர்க் கல்லூரியில் கற்ற அவர் எழுத்தாற்றல், கற்பித்தல் ஆற்றல், சிறந்த நிர்வாகி என பல பரிமாணங்களைக் கொண்டவர்.

நான் தவறாமல் தினக்குறிப்பு எழுதுவது, நாளாந்த, வாராந்த, கடமைகளை பட்டியலிட்டு உள்ளூர் வெளியூர் கடிதங்களை தயாரித்தல், வேலைத்திட்ட அறிக்கைகளைதயாரித்தல், நாளாந்த செய்திகள் தயாரித்தல், செய்திக்கட்டுரைகள் எழுதுதல் இத்தகைய வேலைச் சுமைகளுக்கிடையிலும் புத்தகங்கள் வாசித்தல் என அவரது நாளாந்த கடமைகள் பரந்து விரிந்து கொண்டேயிருக்கும்.

மொழிப்பற்று, இனப்பற்று நிறைந்த ஜீவா அண்ணர் சாவகச்சேரி நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக விருந்த அமரர் வ.ந.நவரத்தினம் அவர்களின் செயலாளராக இருந்து தென்மராட்சி மக்கள் மனதில் நீங்காது இடம் பெற்றிருந்தார். 1979இல் அறவழிப் போராட்டக் குழு ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதன் செயலாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டு அவர் இறக்கும் வரை செயலாளர் பணியை செவ்வனே நிறைவேற்றி யிருந்தார். வேறு தொழில் எதுவும் தேடாது

அறவழிப் பணியே தன் பணியென உணர்ந்து பணி செய்தார். மாவட்ட தேசிய சர்வதேச அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி அவற்றின் ஊடாக அறவழிப் போராட்டக் குழு அரிய பல பணிகளை மக்களுக்கு செய்து வந்துள்ளது.

ஆரம்பத்தில் பாலர் பாடசாலைக் கல்வித் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்திய அறவழி பின்னர் நூற்றுக்கணக்கான திட்டங்களை நடை முறைப் படுத்துவதற்கு பிரதான காரணியாக ஜீவா அண்ணர் இருந்திருக்கின்றார்.

பட்டம் பதவிகளை விரும்பாத ஜீவா அண்ணர், புகழை விரும்பதாவர் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார். பல திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்து வதற்கு பின்னணியாக இருந்த போதும் அதனை தோற்றுவித்ததாக அவர் ஒருபோதும் பறைசாற்றிய தில்லை.

பத்திரிகைத் துறையிலும் அவர் சளைத்த வரல்ல. சமுநாடு, வலம்புரி, வீரகேசரி, வீக்கென்ட் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகைகளின் செய்தியாளராக கடமையாற்றிய அவர் சுயாதீன் ஊடகவியலார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வடஇலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்க செயலாளராகவும் கடமையாற்றியவர்.

2001 ஆம் ஆண்டில் சிறந்த ஊடகவியலாளர் விருது இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. ஊடகத்துறையில் இவருக்கிருந்த மிகுந்த ஈடுபாட்டுக்கு கிடைத்த வெகுமதி இதுவாகும்.

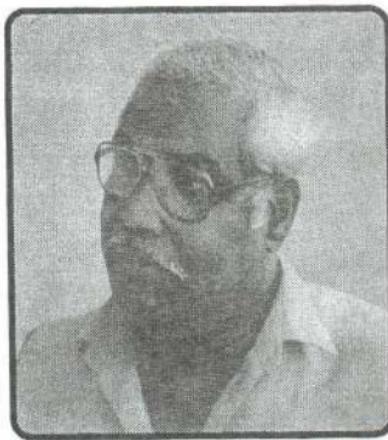
சாவகச்சேரி லயன்ஸ் கழகத்தின் முக்கிய பதவிகளில் அமர்ந்திருந்த இவர் CHAVA LION என்னும் லயன்ஸ் கழக செய்தி ஏட்டின் ஆசிரியராக இருந்தார். அறவழி, அறவழி செய்தி மடல் உள்ளிட்ட பலவற்றில் ஆசிரியராகவும் இருந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்.மாவட்ட அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் இணையத்தில் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்து இணையப் பணிகளில் முன்னின்று உழைத்த தந்தை செல்வா அறங்காவல் குழு உறுப்பினராக இருந்து பணிபுரிந்தவர்.

தனது இல்லத்திலேயே நூலகம் வைத்தி ருக்கும் அவர் அறவழி பொது நூலகம் ஒன்றை நடத்தியதுடன் சாவகச்சேரியில் தனிமனிதனாக நின்று நூலகம் ஒன்றையும் நடத்தினார். புத்தகங்களை வாசிப்பதுடன் மட்டும் நிற்காது அவற்றை பாதுகாத்து ஏனையவர்களுக்கு வழங்கு வதிலும் முன் மாதிரியாகத் திகழ்ந்தவர்.

2000ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற யுத்த நிலை இடப்பெயர்வு காரணமாக அவரது வீடு சேதமான துடன் அவரிடமிருந்த பல நூல்கள் அழிந்து போயின. நூல்களின் இழப்பால் பெரும் துயரம் கொண்டவர் பின்னர் சிறுக சிறுக புத்தகங்களை சேகரித்துக் கொண்டார். மாதாந்த செலவுப் பட்டியலில் நூல்கள் கொள்வனவே அதிகமாக செய்யப்பட்டிருக்கும்.

சமூக அக்கறையுள்ள ஒரு சிந்தனையாளன் மாசி மாதம் 2013 இல் எம்மையெல்லாம் விட்டு மறைந்துவிட்டார். அவர் ஆத்மாசாந்தி பெறுக.

பன்முக சிறப்புதைய நடேசன் மாஸ்டர்

விளையாட்டு, கலை இலக்கியம் என பன்முகத்தன்மை கொண்டவர் அமரர் வெ.நடேசன். ஒரு ஆசிரியராக பணியாற்றத் தொடங்கிய அவர் ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் முன் மாதிரியாக விளங்கினார். தன்னிடம் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கு ஏட்டுக்கல்வியை மட்டும் வழங்காமல் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான விடயங்களையும் அவர் கற்றுத்தந்தவர்.

எழுபதுகளின் முற்பகுதியில் கைதடி கலைவாணி வித்தியாசாலையில் அவரிடம் கல்வி பயிலும் வாய்ப்பு பெற்றேன். பல விடயங்களையும் அவரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

விளையாட்டுத் திடலில் உயரப்பாய்தல், நீளம்பாய்தல், தடியுன்றிப் பாய்தல், நீண்டதுரா ஓட்டம், குறுந்துரா ஓட்டம், குண்டெறிதல் போன்ற விளையாட்டுக்களுடன் மைதான நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றுவது எப்படி அதிலே வெற்றி பெறுவது எப்படி என்பதற்கு இலகுவான பயிற்சிகளையும் சிறந்த ஆலோசனைகளையும் வழங்கும் வழிகாட்டியாக இருந்தவர் அமரர் நடேசன்.

கைவேலை, கைப்பணிகள் மூலம் பல பொருட்களை தானே செய்து எம்மையும் செய்ய வைத்தவர். அணிநடையினை அழகாக பயிற்றுவித்து எமது பாடசாலை அணிக்கு பெருமை சேர்த்தவர். கைகளால் நடக்கும் பயிற்சியை வழங்கி எமது பாடசாலை மாணவர்கள் பலரை கையால் நடக்க வைத்தவர்.

நிமிர்ந்த நடை, நேர்கொண்ட பார்வை, எடுப்பான தோற்றும் என அத்தனையின் மொத்த உருவும் அவர். விளையாட்டுத்துறையில் மட்டுமல்ல

இசைத்துறையிலும் வல்லவர். புல்லாங்குழல் வாசிப்பதில் அலாதிப்பிரியம் கொண்டவர். அன்றைய காலத்தில் தனக்கு விருப்பமான பாடல் களை புல்லாங்குழலில் இசைத்துக் காட்டுவார். அதுமட்டுமல்ல மாணவர்களுடன் குதூகலமாக இருக்கும் பொழுது தான் விரும்பும் பாடல்களை பாடிக்காட்டுவார்.

“பிருந்தாவனத்துக்கு வருகின்றேன்” என்ற பாடல் உட்பட பல பாடல்களை ராகம் சுருதியுடன் மிக அழகாக பாடி மாணவர்களை மெய்மறக்கச் செய்வார். பாடுவதுடன் மட்டும் நிற்காது பாடல் களை இயற்றுவதிலும் கவிதைகளை வடிப்பதிலும் அவர் வல்லவர். இவற்றுடன் அவர் ஒரு நாடக நடிகராகவும் திகழ்ந்தவர்.

1937 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 20 ஆம் திகதி பிறந்தவர். 2007 ஏப்ரல் 24 ஆம் திகதி காலமானார். 1961 ஆம் ஆண்டு ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்து தான் ஏற்றுக்கொண்ட பணியினை செவ்வனே செய்து முடித்தவர். தமிழ்மீது கொண்ட காதலினால் அகரத்தை முதல் எழுத்தாகக் கொண்டு பிள்ளை களுக்கு பெயரிட்டார். அன்பழகன், அன்பரசி, அன் பரசன், அன் பழகி, அறிவழகன் என பெயரிட்டார்.

1980ஆம் ஆண்டு பாரிசுவாத நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு இடதுகால் இயங்கமுடியாத நிலையிருந்தபோதும் ஊன்றுகோலின் உதவியுடன் தனது பணிகளை தொடர்ந்தார். இடப்பெயர்வுகள், போர் நெருக்கடிகள் மத்தியிலும் ஆசிரியர் அமைதியாகவாழ்ந்தார்.

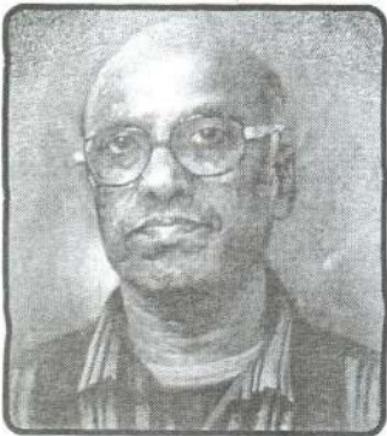
கரப்பந்தாட்டத் துறையிலும் நிபுணத்துவம் மிக்கவரான நடேசன் மாஸ்டர் புதிய முறையிலான “செற் அப்” முறையை தனதுபிறந்த இடமான மட்டுவில் மாணாவளை கிராமத்தில் அறிமுகப் படுத்தியிருந்தார். வடபகுதியில் “செற் அப்” விளையாட்டில் மட்டுவில் மோகனதாஸ் விளையாட்டுக் கழகத்தை சிறந்த கழகமாக அடையாளம் காட்டினார்.

மேலும் பல இடங்களிலும் கரப்பந்தாட்ட விளையாட்டிலும் நடுவராக கடமையாற்றியவர். சிறந்த நடுவராகவும் திகழ்ந்தவர். அவரிடம் கற்ற மாணவர்கள் விளையாட்டுத்திறனை அவரிட மிருந்து கற்றுக்கொண்டவர்கள் இன்றும் அவர் திறமைகளை பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

பறவைகள், ஊர்வன உட்பட பிற உயிர்களை நேசிப்பதில் விருப்பம் கொண்டவர். அவற்றோடு பழகுவதிலும் உறவாடுவதிலும் வல்லவர். எமது

பாடசாலைக்கு அருகில் வெறும் காணி ஒன்று இருந்தது (இன்று அதில் வீடு, கட்டப்பட்டுள்ளது) அங்கு மரங்கள் நிறைய இருக்கும். மரங்களில் அணில்கள், பறவைகள் பல வந்து அமர்ந்திருக்கும். எமக்குப் படிப்பிக்கின்ற வேளைகளில் அவற்றின் அழகை சில கணங்கள் பார்த்து ரசிப்பார். ஒரு நாள் அணில்கள் சத்தமிட்டு ஓடித்திரியும் அழகை ரசித்தவர் உடனடியாக அந்தப் பக்கம் சென்று அவற்றிற்கு பிஸ்கற் உண்ணக் கொடுத்தார். பாடசாலையில் வேறு இடத்திற்கு மாறிச் செல்லும் வரை ஆசிரியரின் பிஸ்கற்றிற்காக அணில்கள் காத்திருக்கும். பின் மாணவர்களாகிய நாழும் அந்த அணில்களுக்கு பிஸ்கற் வழங்கினோம்.

தனது இல்லத்தில் இவ்வாறு பறவை களுடனும் ஊர்வனவுடனும் அவர் உறவாடுவது உண்டு. பல விடயங்களை எமக்கு உணர்த்திய அவரின் மறைவுடு செய்ய முடியாத இழப்பு.

கடமை, கண்ணியம் கட்டுப்பாடு நிறைந்தவர்

காகங்கள் கறையும், சேவல்கள் கூவும். அது போலவே நாய்கள் குரைக்கும். இது அவற்றின் வழிமையான இயல்பான செயற்பாடுகள். இதனை நாம் தவறு என்று சொல்லலாமா? உலகின் ஜீவராசிகளுக்கு ஒவ்வொரு குண இயல்புகள் உண்டு. நாம் நமது பணிகளை செய்யவேண்டும். அமர்ர் கந்தையா மாஸ்டர் அவர்களின் உச்சரிப்பு வாசகங்களில் மேற்குறிப்பிட்டவை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

அமரர் கந்தையா அவர்கள் ஆசிரியராக, அதிபராக கடமையாற்றி பல அனுபவங்களைப் பெற்றவர். பலருடன் பழகியவர். அரசியலில் தமிழரசுக் கட்சியிலிருந்து தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி வரை மிதவாத தமிழ் தலைவர்களுடன் ஆழமான தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தவர். அமரர்கள் வ.ந.நவரத்தினம், தந்தை செல்வா, சி.கதிரவேற்பிள்ளை உட்பட பல தமிழ் தலைவர் களை நேரிலே சந்திக்கும் வாய்ப்பு பெற்றவர். இதனால் தமிழினவிடுதலைகுறித்து பற்றறுதியுடன் செயற்பட்டவர். பல பாடசாலை களில் கல்வி கற்பித்தலும் கைதடி கலைவாணி வித்தியாசாலை, தெரணியகல் தமிழ் வித்தியாலயம் போன்றவற்றில் அவர் ஆற்றிய பணிகள் தாராளம். அதனால் இங்குள்ள ஏராளமான மக்களின் மனங்களில் நீங்காத இடத்தைப் பிடித்திருந்தார். தனது இறுதிக்காலத்தை கண்டா நாட்டிலேயே கழித்தார். காலமாவதற்கு சில வருடங்களுக்கு முன் னர் தாயகம் திரும் பி உறவினர்கள், நண்பர்களின் சுகதுக்கங்களை நேரிலேயே பார்வையிட்டு திரும்பினார். மக்களோடு சேர்ந்து வாழ்வது அவர்களுக்கு பணியாற்றுவது அவருக்குப் பிடித்தமானது.

கிறீஸ்தவரான அவரின் இல்லம் கிறிஸ்மஸ் காலங்களில் மக்கள் வெள்ளத்தால் நிறைந்திருக்கும். கிறீஸ்தவ பாதிரியார்கள் உட்பட வெளியூர் கிறீஸ்தவர்களும் அவரது வீட்டிற்கு வருகை

தருவார்கள். அவர்களுடன் அளவளாவி மக்கள் பணிகள் பற்றியே பிரஸ்தாபிப்பார்.

அவரது வீட்டுக்கு அண்மையில் சரஸ்வதி சனசமூக நிலையம் அமையப் பட்டிருந்தது. 25.04.1956 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிலையத்தின் அங்கத்தவராக இருந்து கொண்டு அதன் சகல பணிகளிலும் கைகோர்த்து நின்றவர். அதன் நிர்வாகத்திலோ பொறுப்பான பதவிகளிலோ என்றும் அவர் அமர்ந்ததில்லை. சாதாரண உறுப்பினராக இருந்தாலும் நிலையத்தை வழி நடத்துவதில் அக்கறையுடன் செயற்பட்டார்.

நிலையத்துடனான மிகுந்த ஈடுபாட்டை அவதானித்த சரஸ்வதி சனசமூக நிலையத்தினர் பல தடவைகள் நிலைய காப்பாளராக தெரிவு செய்து சிகரத்தில் வைத்தனர். சனசமூக நிலைய ஆண்டு விழாக் காலங்களில் ஆடம்பர கேளிக்கை நிகழ்ச்சி கள் பணத்தை விரயமாக்குவதை அவர் விரும்ப மாட்டார். அந்த காலங்களில் வறியவர்கள், மாற்றுத் திறனாளிகள், கணவனை இழந்த பெண்கள் உட்பட பாதிக்கப்பட்டவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த வேண்டுமெனவே அவர் விரும்பினார்.

கன்டா சென்று தனது குடும்பவாழ்வை சீராக்கிக் கொண்ட பின்னர் கைதடி நலன்புரிக் கழகத்தை ஆரம்பித்தார். கன்டாவில் வாழக்கூடிய

கைதடி மக்களை ஒன்றினைத்ததுடன் தென்மராட்சி உறவுகளின் உதவியுடன் ஒன்று கூடல்களை நடத்தி தாழம்பூ என்னும் சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டார். இதனால் கிடைத்த நிதியை கைதடியிலுள்ள மக்கள் நலன் பேணும் நட்புறவுக் கழகத்திற்கும் அதன் ஊடாக மூத்தோர் தினத்தை நடத்தி மூத்தோர் களுக்கு உதவி வழங்கியது பாராட்டக் கூடிய விடயமாகும்.

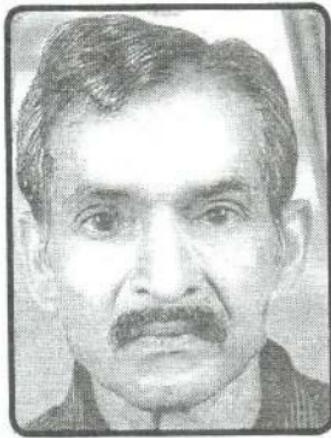
இன்று சரஸ்வதி சனசமூக நிலையத்தினால் வீடில்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்று நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின் றது. வெளிநாடுகளிலுள்ள உறவுகளின் உதவியோடு இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. கந்தையா மாஸ்டர் உயிரோடு இருந்தால் இச்செயற்பாடு குறித்து அவரும் மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பார். நிலையப் பணிகளில் இத்திட்டம் உச்சத்தை தொட்டுள்ளது.

தெரணியகல கதிரேசன் தமிழ் வித்தியாலயத் தின் ஸ்தாபகரான கந்தையா மாஸ்டரை கெளரவித்து தெரணியகல கல்விச்சமூகம் அவர் இறப்பதற்கு முன் 2010 இல் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நேரிலே அழைத்து பாராட்டி மகிழ்ந்தனர். இந்த விழாவிலே அந்த பாடசாலையின் ஆசிரியர்கள், கந்தையா மாஸ்டரி டம் படித்த மாணவர்கள் உட்பட பலர் அவரது சேவைகளை பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

ஜூரோப்பாவில் சுவிலில் இயங்கும் சரஸ்வதி சனசமூக நிலையத்தின் வருடாந்த ஒன்று கூடலில் அவர் கலந்து கொண்டு நீண்ட உரையொன்றினை நிகழ்த்தியிருந்தார். பிரித்தானியா, டென்மார்க், பிரான்ஸ், ஜெர்மன், பெல்ஜியம் போன்ற நாடுகளிலிருந்தும் நிலைய உறுப்பினர்கள் பலர் கலந்து கொண்டனர்.

நற் பணி எண் ணங் களை தன் னகத் தே கொண்டிருந்த வாத்தியார், கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாட்டுடன் வாழ்ந்தவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

தனது மரணத்தின் பின்னும் பணிகள் தொடரவேண்டும் என்று சிந்தித்தார். அதனால் தனது இரு கண்களையும் தானம் செய்தார். அன்னாரின் முதலாவது நினைவு நிகழ்வையொட்டி கைதடியில் தாழம்பூன்ற அற்புதமான மலர் ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. அவரது கிராமத்தில் தாழை மரங்கள் அதிகமாகக் காணப்படுவதால் தாழைமர நிழலிலே அவரது ஆரம்பகால பொழுதுகள் கழிந்தன. அதனை இறக்கும் வரை நினைவு கூர்ந்தார். அதனால் கண்டாவில் “தாழம்பூ” என்ற கலை நிகழ்வை நடத்தியதுடன் தாழம்பூ சுஞ்சிகையையும் வெளியிட்டவர்.

மாணாவளை கிராமத்தின் மகுடம்

மட்டுவில் மாணாவளைக் கிராமத்தின் மகுடமாக திகழ்ந்தவர் அமரர் வேலுப்பிள்ளை மகாலிங்கம் என்றால் அது மிகையல்ல. மக்களோடு நெருக்கமாக இருந்தவர். கிராமத்தின் எழுச்சியிலும் மேம்பாட்டிலும் முன்னிற்பவர் மகாலிங்கம். அதனால் எல்லோரது நெஞ்சங்களிலும் நீங்காத இடம் பெற்றவர். கல்வி, விளையாட்டு, கலை கலாச்சாரம், இலக்கியம், ஓவியம் என பல துறைகளிலும் விற்பனராக மினிர்ந்தவர் மகாலிங்கம்.

எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் அதில் சளைக்காது போராடி வெற்றிக்கணிகளை பறித்தி டுவார் இவருக்கு சிலருக்கும் மேலும் பெரும்புகழைத் தேடிக் கொடுத்த விளையாட்டு கரபந்தாட்டம்-கரப்பந்தாட்டத்தில் புதிய முறையிலான செற் அப் விளையாட்டில் ஆற்றலுள்ள வராகவும் வல்லவராக திகழ்ந்தவர் மகாலிங்கம். எழுபதுகளின் முற்பகு தியில் மகாலிங்கத்தின் விளையாட்டிற்கென ரசிகர் கள் குவியத் தொடங்கினர்.

அக்காலத்தில் “செற்அப்” விளையாட்டில் தேர்ச்சி பெற்ற விளையாட்டுக் கழகங்கள் இராணுவம், கடற்படை, பொலிஸ் அணிகள் என பல விளையாட்டு அணிகளுக்கு மட்டுவில் மோகனதாஸ் விளையாட்டுக் கழகம் சிம்மசொப்பனமாக திகழ்ந்தது. இதற்கு காரணம் மகாலிங்கம் போன்ற வீரர்கள் மோகனதாஸ் தரப்பில் இருந்தமையேயாகும்.

செற்அப் விளையாட்டில் மின்னல் வேக அறைந்தடித்தல் (SPIKE), அதிவேக தொடக்க வீச்சு (SERVES) ஆகியவற்றில் மகாலிங்கம் வல்லவராக திகழ்ந்தார். இவற்றில் தந்திரோபாயத்துடனும் சாதுர்யமாகவும் விளையாடி பார்வையாளர்களிடம் பெரும் வரவேற்றபைப் அவர் பெற்றுள்ளார். விளையாட்டு மைதானத்தில் மகாலிங்கத்தின் செயற்பாடுகள் தனித்துவம் மிக்கவே. பல அணிகளுடன் விளையாடி வெற்றி பெற்ற மோகனதாஸ்

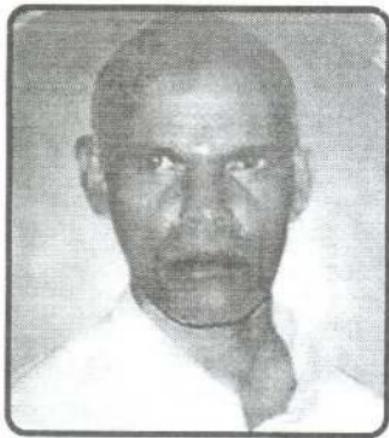
அனியிலிருந்து தேசிய மட்டத்தில் விளையாடுவதற்கு இருவரை தெரிவு செய்தனர். இருவருமே இன்று அமர்களாகிவிட்டனர். ஒருவர் வெ. நடேசன் மற்றவர் வே. மகாலிங்கம். இருவரும் அமரத்துவம் அடைந்தாலும் விளையாட்டுத்துறை ரசிகர்களின் உள்ளத்தில் இன்று வரையும் அழியா இடம்பிடித்துள்ளனர்.

வீரகேசரி, தினக்குரல் உட்பட பல பத்திரிகைகளில் அன்னாரின் சிறுக்கதைகள் வெளிவந்து பலரது பாராட்டுக்களை பெற்றுள்ளன. அவ்வப்பொழுது கவிஜைகளும் வெளிவந்துள்ளன. பல ஓவியங்களையும் வரைந்து பலரையும் கவர்ந்துள்ள இவர் ஒரு பாடகர் என்பதுடன் புல்லாங்குழல் கலைஞர் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

மட்டுவில் மோகணதாஸ் விளையாட்டுக்கழகம், தென்மராட்சி கரப்பந்தாட்ட அணி, யாழ் மாவட்ட கரப்பந்தாட்ட அணி, இலங்கைபொலிஸ் கரப்பந்தாட்ட அணி போன்ற விளையாட்டுக்கழகங்களை இவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியுள்ளார்.

1950 அக்டோபர் 17 ஆம் திகதி பிறந்த இவர் 2012 டிசம்பர் 27 ஆம் திகதி காலமானார்.

காலம் ஆகி நிற்கும் அவரின் நினைவுகளும் விளையாட்டுத்துறையில் அவர் பதித்த தடங்களும் அழிவின்றி நிலைத்திருக்கும்.

வலி தராத வார்த்தைகளின் சொந்தக்காரன்

வலி தராத வார்த்தைகளின் சொந்தக்காரர் அமரர் கந்த ஞானமுத்து என்று சொன்னால் அது மிகையல்ல. பொறாமை, பொய், களவு, புறம் சொல்லல் எதுவுமே வஞ்சகம் தெரியாத ஒரு நல்ல மனிதன்.

இமுக்க சீலங்கும் மற்றவரை மதிக்கும் சிறந்த மாண் பும் நிறைந்த நற் குணங்களையடைய போற்றத்தக்க மாணிடராகதன் வாழ் நாள் முழுவதும் வாழ்ந்து காட்டியவர்.

கைதடி தெற்கு சனசமூக நிலையத்தினதும் மின் னொளி நாடக மன்றம், மின் னொளி விளையாட்டுக் கழகம் போன்றவற்றுடன் பின்னிப் பினைந்து மேற்படி அமைப்புக்களின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கெடுத்தவர். எவரும் குறை சொல்லாத எவரையும் குறை சொல்லாது வாழ்ந்தவர் என்றால் அவர் ஒருவராகவே இருப்பார். கோப்பாய் அரசினர் வைத்தியசாலையில் கடமையாற்றிய அவர் அணவருக்கும் பேருதவி புரிபவராக இருந்தவர்.

நிறைந்த வாசிப்பு பழக்கத்தை உடையவர். படிக்கும் காலத்திலிருந்தே நூல்களை விலை கொடுத்து வாங்கி வாசிக்கும் பழக்கத்தை கொண்டிருந்தார். அவர் வாசித்த நூல்கள் அவரது வீட்டிலேயே பெருமளவில் காணப்படுகின்றது. தான் வாசிப்பதுடன் மற்றவர்களையும் வாசிக்கத் துாண்டுவார். இதனால் அவருடன் பழுபவர்கள், நண்பர்கள், உறவினர்கள் என ஒரு வாசகர் கூட்டத்தை கொண்டிருந்த நடமாடும் நூலகமாக இருந்தவர்.

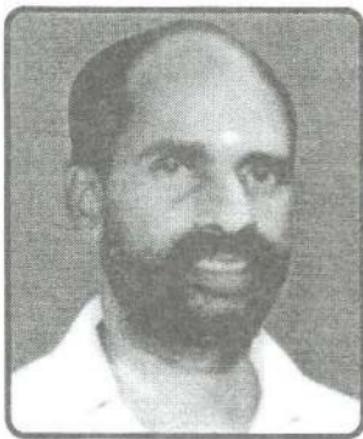
மின் னொளி நாடகமன்றத்திற்காக பல நாடகங்கள் எழுதி தயாரித்தவர், பாராட்டு நிகழ்வுகள், பிறந்த நாள்கள், திருமணங்கள் என பல நிகழ்வுகளுக்கு வாழ்த்துப் பாக்கள் எழுதிய பெருமையும் கந்தஞானமுத்துவையே சாரும்.

வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் அதிகமாகப் பங்குபற்றி பரிசில்களை, பெற்றிருக்கின்றார். குறுக்

கெழுத்துப் போட்டிகள் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் நடத்தினால் போதும் அதிலே பங்குபற்றி வெற்றிகளைப் பெற்றிருக்கின்றார்.

தமிழ் மொழி மீது காதல் கொண்ட காரணத்தால் ஆரம்பத்தில் தமிழரசுக்கட்சியின் பக்கம் நின்று அதன் வளர்ச்சிக்காக பாடுபட்டவர். தான் மட்டுமல்ல தனது நண்பர்களையும் இக்கட்சியுடன் இணைத்து தமிழரசுக் கட்சி அன்று நடத்திய உண்ணாவிரதம், சத்தியாக்கிரகம், மறியல் போராட்டம் போன்ற அகிம்ஷைப் போராட்டங்களில் பங்குபற்றியவர். வன்முறை, வன்செயல்கள் தெரியாதவர். எந்தப் பிரச்சனைக்கும் பேசித்தீர்வு காணவேண்டும் என்பதில் உறுதியாயிருந்தவர். தன்னைப் போலவே பிறரையும் நேசித்தவர்.

பிறப்பிடம் கைதடி தெற்காக இருந்தாலும் புகுந்த இடம் கைதடி மேற்கு. தனது இறுதிக்காலம் வரை அங்கேயே வாழ்ந்தவர். கைதடி மேற்கில் வாழும் மக்கள் மத்தியில் பெரும் மதிப்புடன் வாழ்ந்தவர். கைதடி ஞான வைரவர் கோவில் புனரமைப்பு பணிகளிலும் தீவிரமாக ஈடுபட்டவர். ஆலயத்தின் புதிய கட்டிடம் எழுப்பியதில் பெரும் பங்கெடுத்தவர். ஆலய பூசை, புனஸ்காரங்களை வேளை தவறாது செய்து வந்தவர். அவரது மறைவு துயரத்தை தந்துள்ளது.

அமரர் வீரன் (கைதடி மத்தி)

கைதடி மத்தியை பிறப்பிடமாகவும் வாழ்விடமாகவும் கொண்டிருந்த வீரன் என்று எல்லோராலும் செல்லமாக அழைக்கப்பட்டு வந்த இராஜசுந்தரம் அமரராகி இன்று பல வருடங்களாகி விட்ட போதிலும் அவருடைய நினைவுகளை அவருடன் பழகிய நாட்களை மறக்கமுடியவில்லை. எனது மனக்கண்முன்னாலே அவருடைய தோற்றம் அடிக்கடி வந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றது.

கைதடி மத்தி வளர்மதி நிலையத்தின் சாதாரண அங்கத்தவராக இருந்து அவர் செயற்பட்ட

காலத்திலிருந்து அவருக்கும் எனக்கும் இடையிலான நட்பு ஏற்பட்டது. எஸ்.சிவலிங்கம், க.ரஞ்சநாதன், பொ.கிருஷ்ணன், எஸ்.இராசையா, உ.தயாளன், கி.நமசிவாயம் உட்பட்ட கைதடி மத்தி நண்பர்கள் வரிசையில் வீரன் அவர்களும் என்னுடைய நட்பு வட்டத்தில் இடம் பெற்றவர்.

கறுப்பு நிறம், புன்னகை பூத்த முகம், மெல்லிய தோற்றம் எல்லாமே அவருக்கு அழகாகவும் சிறப்பாகவும் இருக்கும். என்னை விட வயதில் மூத்தவராக இருந்தாலும் மச்சான் என்று தோழமையுடன் அழைப்பார். என்னைப் போலவே அவர் அனைத்து நண்பர்களையும் மச்சான் என்று தோழமையுடன் பழகுவார்.

அவர் மச்சான் என்று அழைக்கும் அந்த வார்த்தைக்குள்ளே சகோதரத்துவம், பாசம், அன்பு எல்லாமே புதைந்து போயிருக்கும். எந்தப் பிரச்சனை வந்தாலும் எவருடனுமே முரண்பட்டுக் கொள்ளாத பண்புடையவர். அதேவேளை அநியாயத்தையும் அநீதிகளையும் தட்டிக்கேட்பதிலும் அதற்கெதிராக கிளர்ந்தெழும் போர்க்குணாம்சமும் கொண்டவர் நண்பர் வீரன். இதனால் தான் அவருக்கு வீரன் என்று செல்லப்பெயர் வந்தது போலும்.

வீரன் என்ற பெயர் எப்படி உருவானது என்று ஒரு தடவை அவரிடமே கேட்டபோது, ஒரு சிரிப்பு சிரித்துவிட்டு இன்னொரு நாள் அதைப்பற்றி

சொல்லுறன் என்று கூறினார்.அது தான் அவரைச் சந்தித்தகடைசிநாளாகிவிட்டது.

ஒரு விவசாய கூலியாக இருந்து நாளாந்த வருமானத்தில் வாழ்வை நடத்திக் கொண்டிருந்த போதும் தமது மனைவி, பிள்ளைகள் மற்றும் குடும்பத்தினரை முடிந்தளவுக்கு சிறப்பாக வாழ வைத்தார். இந்தச் சூழலிலும் தாங்கள் வாழ்வதற்கு புதிய வீடு ஒன்றுக்கு அத்திவாரமிட்டு அதன்கட்டட வேலைகள் அனைத்தையும் செய்து பூர்த்தியாக்கி அந்த வீட்டுக்குள் குடிபகுவதற்கு முன்னரே அவர் குடும்பத்தினருடன் அங்கு வாழ முடியாத சூழ நிலைக்கு ஆளானார். பார்த்துப் பார்த்துக் கட்டிய அந்த வீடு அப்படியே இருக்க இந்தியாவில் வீடற்றவராக ஏதிலியாக வாழ்ந்தார். கைதடி மத்திக்கு செல்லும் போதெல்லாம் வீரனின் அந்த வீட்டைப் பார்க்கும்போது கண்கள் குளமாகிய நாட்கள் பல. என்றோ ஒரு நாள் வீரனைச் சந்திப்போம் என்ற நினைவுகளுடன் இருந்தபொழுது இந்தியா சென்று சில வருடங்களில் காலன் அவரைக் கவர்ந்து சென்றான். அவரது இறுதி நிகழ்வுகளில் கலந்து கொண்டு இறுதி மரியாதை செய்யமுடியாமல் தவித்த தவிப்பு அனுபவித்தவர்களுக்குத் தான் புரியும்.

அவரது தீட்சண்யமான பார்வை, ஓளிவீசும் கண்கள், புன்னகை பூக்கும் முகம் அரிசிப் பல்வரிசை ஆகியவை நேற்றுப் போல இன்னும் என் நினைவுகளில் நீந்திக்கொண்டேயிருக்கின்றது.

ஊரோடும் அயலோடும் குழி வாழ்ந்த நவபுரம் பரமேஸ்

கைதடி வடக் கின் கரையோரத் தில் அமைந்துள்ள அழகான கிராமம் நவபுரம். அந்தக் கிராமத்தின் அடையாளமாக விளங்குவது நவசன சமூக நிலையம். இந்த நிலையத்தின் இணை அமைப்புக்களாக பல அமைப்புக்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதில் மிகவும் பிரதான அமைப்பாக இருப்பது நவ மாதர் சங்கம். நவ மாதர் மன்றத்தின் செயற்பாட்டுக்கும் அதன் எழுச்சிக்கும் அயராது உழைத்தவர்களில் ஒருவர் தான் அமரர் திருமதி சின்னத்தம்பி பரமேஸ்வரி.

பரமேஸ் அக்கா என்று எல்லோராலும் செல்லமாக அழைக்கப்படும் இவர் விருந்தினர்களை வரவேற்பதிலும் உற்றார், உறவினர் மற்றும் அணவருடனும் பழகுவதிலும் சிறப்பானவராக வாழ்ந்தார். கணவனுக்கு ஏற்ற மனைவியாகவும் வாழும் வரை சிறப்புடனும் வாழ்ந்தார். நவபுரம் கிராமத்தில் நடைபெறுகின்ற நவ சனசமூக நிலைய நிகழ்வுகள் மற்றும் பாடசாலை நிகழ்வுகள் மட்டுமல்ல அங்கு நடைபெறக்கூடிய திருமண மற்றும் நன்மை தீமை (மரண) நிகழ்வுகளில் கூட பரமேஸ் அக்காவின் பங்களிப்பு இல்லாமலிருந்த தில்லை. எதனையும் நேர்த்தியாகவும் ஒழுங்காகவும் வழிநடத்திச் செல்வதில் கைதேர்ந்தவர் பரமேஸ் அக்கா.

பரமேஸ் அக்கா நவபுரம் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டிருந்தாலும் திருமணம் மூலம் கைதடி மேற்கு கிராமத்துக்கும் சொந்தக்காரி ஆனதுடன் இரண்டு கிராமத்துக்கிடையிலும் நட்புறவு பாலத்தைக் கட்டியெழுப்பியவர். நவபுரம் கிராமத்திலுள்ள வைரவி அப்பாவைத் தெரியாத வர்கள் எவருமில்லை. எல்லோருடனும் அன்பாகவும் பண்பாகவும் பழகும் இவர் பாடசாலை, சனசமூக நிலையம் போன்றவற்றின் வளர்ச்சிக்கு அருந் தொண்டாற்றியிருக்கின்றார். நவபுரம் பாடசாலையில் கல்வி கற்பிக்கும் எந்த ஆசிரியராக இருந்தாலும் வைரவி அப்பாவின் ஒத்துழைப் பில்லாமல் செயற்பட்டதில்லை. அவ்வளவு தூரத்திற்கு

பாடசாலையோடு ஜக்கியமானவர். இத்தகைய பண்புகளைக் கொண்டவரின் முத்தவாரிசான பரமேஸ்வரி அக்காவிலும் தந்தையின் நற்குணங்கள் நிறையவே இருந்தன.

நவபுரம் சனசமூக நிலையத்தின் நிலைய கீதத்தை ஏனையவர் களோடு இணைந்து நிலையத்தின் முக்கியமான நிகழ்வுகளில் பரமேஸ் அக்காவும் பாடும்போது மிகவும் பயபக்தியுடனும் உணர்வுடனும் பாடுவார்.

புகழ் எங்கள் நவபுரமே.. என்று ஆரம்பிக்கும் அந்தப் பாடலில் கைதடி வடக்கின் கறையோரம் - நல்ல களனிகள் சூழ்ந்த திடலோரம் சைவதியாரின் சனக்கூட்டம் - நல்ல சிந்தனையாளர் நடமாட்டம் - என்ற வரிகளை அழுத்தமாகவும் உணர்ச்சியுடனும் பாடுவார். தமிழரசுக் கட்சியினரின் ஆரம்பகால போராட்டங்களில் பாடப்பட்ட எங்கள் ஈழத் தமிழ்த்தாயே இசை வாழும் பொன்னாடே- என்ற பாடலின் ராகத்தில் இப்பாடல் இதனைவிட நவ சனசமூக நிலைய கலாச்சார குழுவினரின் நடனப் பாடலான ஈழத்தமிழன் பெயராலே இங்கோர் ஊர் உண்டு வருவீரே என்ற பாடலும் பரமேஸ் அக்காவிற்கு விருப்பமான பாடலாகும்.

இவ்வாறு ஊரோடும் அயலோடும் உறவாடி வாழ்ந்த பரமேஸ் அக்கா மறைந்து பல ஆண்டு களானாலும் அவரது நினைவுகளை மறக்க முடிய வில்லை.

கலை நயமிக்க வீரசிங்கம்

கைதடி கிராமத்தில் ஒரு காலத்தில் வீரசிங்கம் என்றால் அந்தப் பெயருக்கு தனித்துவமான மதிப்பும் மரியாதையும் இருந்ததை நானறிவேன். சிறுவர் முதல் பெரியவர் வரை அவரது நட்பு வட்டம் மிக விசால மானதாக இருந்தது.

கைதடி தெற்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை கைதடி கலைவாணி வித்தியாசாலையிலும் இடைநிலைக் கல்வியை கைதடி மகாவித்தியாலயத்திலும் கற்றார். இவர் எந்தச் சபையில் நின்றாலும் அந்தச் சபை கலகலப்

பாக இருப்பதுடன் குதூகலமாகவும் காணப்படும். அவர்எங்கிருந்தாலும் அவரது நடை உடை பாவனை அனைத்து மே அவரை வித்தியாசமானவராக காட்டும். மடிப்புக்குலையாத சேர்ட்டும் அதற்கேற்ப ஜீன்ஸ், சீவிவிட்ட தலை முடியும் எந்நேரமும் பளபளப்பாகவும் மினுமினுப் பாகவும் இருக்கும். அவரது முகம் அவர் பேசும் போதும் கண்களும் பேசுவதுடன் ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் அக்ஷன் காட்டித் தான் பேசவார். மொத்தத்தில் அவரது பேச்சில் தோற்றத்தில் ஒரு கலைநயம் இருப்பதை நான் அவதானித்தேன்.

கைதடி தெற்கு சனசமூக நிலைய சுற்றாடலில் எனக்கிருந்த நண்பர் வட்டத்தில் பொன். செல்வராசா, சி. பரமசாமி, க.குணலிங்கம், வி.இராசேந்திரம், க. சிவலிங்கம் உட்பட்ட நண்பர் களுடன் வீரசிங்கமும் எனது நெருங்கிய நண்பராக விளங்கினார்.

நான் யாழ்.மத்திய கல்லூரியில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பொண்ட் கல்வி நிலையத்தில் கற்றுக்கொண்டிருந்தார். இதனால் இருவரும் காலையில் ஓன்றாகச் செல்வதும் மாலையில் ஓன்றாக வீடு திரும்புவதும் வழையாக இருந்தது. இதனால் எங்களுக்கிடையிலான நட்பு நாளாந்தம்

அதிகரித்துக் கொண்டேயிருந்தது. அரசியல், சினிமா, மற்றும் சமூகப் பணிகள் குறித்தும் வேறு விடயங்கள் குறித்தும் அடிக்கடி கதைப்போம். அவர் கைதடி தெற்கு சனசமூக நிலையத்திலும் நான் கைதடி மேற்கு சரஸ்வதி சனசமூக நிலையத்திலும் அங்கத்தவராக இருந்து எங்களுடைய இயல்புக் கேற்ற வகையில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். எந்தவொரு கட்டத்திலும் முரண்பாடுகள் ஏற்படாத பிரச்சனைகளை தோற்றுவிக்காத நட்பாக எங்கள் நட்பு இருந்தது.

சினிமா விவகாரங்களில் அவருக்கு ஆழ்ந்த அறிவும் ஆழமான ஈடுபாடும் இருந்தது. எனக்கு இந்த விடயம் பூஜ்யமாகவே இருந்தது. புதிதாக வெளி யாகும் சினிமா படங்களைப் பார்த்து விட்டு அவை பற்றிய விமர்சனங்களைக் கூறுவார். கமலஹாசன் தான் இவருக்கு விருப்பமான நடிகர். இதனால் அந்த நாட்களில் கமல் போல் தலைவர்த்து உடையணிந்து காட்சி தருவார்.

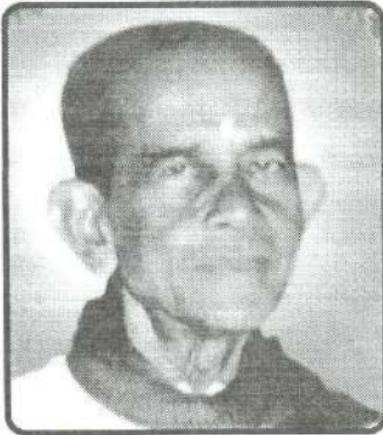
முன்று முடிச்சு திரைப்படம் வந்த வேளையில் அந்தப் படத்தை என்னையும் பார்க்கு மாறு வற்புறுத்தினார். அவரின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க அந்தப் படத்தை நான் பார்த்தேன்.

அந்தப் படத்தில் வருகின்றது. ஆறு வெள்ளி தேடி உன்னைநான்டைந்த நேரம் என்ற பாடல் எதுகைமோனையுடன் கவிதை நடையில் அமைந்த பாடல் என்பதால் வீரசிங்கத்துக்கு பிடித்த பாடலாக இருந்தது. அத்துடன் படத்தில் இடம்பெற்ற வசனங்கள் அனைத்துமே அவருக்கு மனப்பாடமாக இருந்தது. அப்போது எமது சனசமூக நிலையத்தில் (சரஸ்வதி) ஆண்டு விழாவையொட்டி பல போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன. அவற்றில் ஒன்றாக வடமாகாண ரீதியிலான தனி நடிப்பு போட்டி ஒன்றும் நடத்தப்பட்டது. அதில் பங்குபற்றிய வீரசிங்கம் மூன்று முடிச்சு படத்தில் இடம்பெற்ற ரஜினி, கமல் ஆகியோரின் வசனங்களை அவர்களது குரலில் மிமிக்கிரி பண்ணியும் அவர்களது உடலைசுவுகளை அப்படியே செய்தும் காட்டினார். பலர் இந்தப் போட்டியில் கலந்து கொண்ட போதும் வீரசிங்கமே அதில் முதலிடம் பெற்றார்.

இயல்பாகவே அவரிடம் பல திறமைகள் இருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. சனசமூக நிலைய விளையாட்டுப் போட்டிகள் மற்றும் கலாச்சார நிகழ்வுகளின் போது அவர் மைக்கை எடுத்து அறிவிப்பாளராக இருந்திருக்கின்றார். அதில் கூட எல்லோரையும் கவரும் விதத்தில் கலைநயம் இருக்கும். மொத்தத்தில் அவர் ஒரு கலைநயம் மிக்கவராகவே இருப்பார்.

பாடசாலையில் அவர் என்னைவிட ஒரு வகுப்பு மேலே படித்துக் கொண்டிருந்தவர். பிரதிமாதமும் நடைபெறும் பாடசாலை கலாமன்ற கூட்டத்திலே அவர் ஏதோ ஒரு நிகழ்ச்சி செய்து கொண்டேயிருப்பார். இந்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றி அவர் என்னோடு கலந்து பேசி ஆலோசனைகளும் கேட்பதுண்டு. இவ்வாறான நாட்களில் ஒரு தடவை அவர் என்னிடம் சொன்னார். தேவாரங்களை சினிமா பாடகர்கள் பாடினால் எப்படியிருக்கும். உதாரணமாக தோடுடைய செவியன் விடையோதி யோர் என்ற தேவாரத்தை எஸ்.பி. பாலசுப்பிரமணியத் திடம் கொடுத்து பாடச் சொன்னால் அவர் லலை..லா..ஆ... என்று தான் முதல் அடி எடுப்பார் என்று கூறி அவ்வாறே அதனைப் பாடிக் காண்பித்தார். மேலும் எம்.சௌந்தரராஜன், ஜேசுகதாஸ் உட்பட்ட சினிமா பாடகர்கள் எப்படி இதனைப் பாடிடுவார்கள் என்று ஒவ்வொருவரின் குரலிலும் அவர்களது தனித்துவத்தைக் காட்டி பாடிக் காட்டுவார். உடனே நான் இது எல்லோரையும் கவரும் ஒரு நிகழ்வாக அமையும் என்று கூறி அவரை உற்சாகப்படுத்தினேன். அடுத்த கலாமன்றக் கூட்டத்தில் அவர் பாடினாரா? என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் வீரசிங்கம் அன்று கூறியதை இன்றைய தென்னிந்திய தொலைக்காட்சிகள் அசத்தப் போவது யாரு,, ..கலக்கப் போவது யாரு....போன்ற நிகழ்ச்சிகளை காண்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

பாடசாலைக் காலம் முடிந்து அவரது
தொழில் மற்றும் திருமணம் உட்பட பல்வேறு
காரணங்களினால் எமது நட்பில் இடைவெளி
ஏற்பட்டது. இறுதியாக அவர் இந்தியா சென்று
அங்கு தங்கியிருந்த வேளையில் விபத்து ஒன்றில்
அகாலமரணமான செய்தி என் செவிகளுக்கு
எட்டியபோது நான் துடியாய் துடித்தேன்.

மக்களுக்காய் வாழ்ந்த டாக்டர் பிலிப்ஸ்

மருத்துவத்துறையில் மக்கள் மத்தியில் நிறைந்த செல்வாக்கும் நன்மதிப்பும் பெற்று தன் வாழ்நாள் முழுதாக மக்களுக்காய் வாழ்ந்த தென்மராட்சி மண்ணிற்கு பெருமை சேர்த்தவர் டாக்டர் பிலிப்ஸ். ஆரோக்கிய வாச வைத்தியசாலை என்ற பெயரில் மருத்துவ நிலையம் ஒன்றை நடத்தி நோய் நொடிகளிலிருந்து மக்களை பாதுகாத்தவர்கள் வரிசையில் இவருக்கே முதலிடம்.

23.05.1909 ல் பிறந்த இவர் தான் சார்ந்த மக்களுக்கும் ஏனையவர்களுக்கும் பல நன்மைகளை செய்திருக்கின்றார். மற்றவரின் நலனைப் பற்றியே சிந்திக்கின்ற மனப்பாங்கு, மரம்நடுதல், நாட்டுக்கு உழைத்தல் என நல்லதைப் பற்றியே பேசுவார் சிந்திப்பார். அவரிடம் மருத்துவ சிகிச்சை பெற்றவர்கள் நலம் பெற்றவர்கள் எனபட்டியல்நீண்டு கொண்டே போகும். யுத்த நெருக்கடி, இடப்பெயர் வுகள் வந்தபோதும் எந்த நெருக்கடிக்கும் ஈடு கொடுத்து தனது மருத்துவப் பணிகளை மேற் கொண்டவர். ஒரு தடவை பெரும் இடப் பெயர்வு வந்தபோது இடம்பெயர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அப்போது வலிகாமம் பகுதிக்கு இடம் பெயர்ந்து நவாலி என்னுமிடத்தில் தமது மருத்துவ பணியை மேற்கொண்டார்.

பொது நிறுவனங்கள் பலவற்றுடன் தொடர்படைய இவர் நடத்துகின்ற நிகழ்வுகள் அல்லது சேவைத் திட்டங்களுக்கு தன்னாலான உதவிகளை வழங்குவார். வீதி தோறும் மரங்கள் நட்டு பராமரிப்பதற்கு தேவையான நடவடிக்கை களையும் அவர் மேற்கொள்வார்.

இவரின் பணிகளை பாராட்டி வைத்திய மணி, வைத்தியரத்தினம், வைத்தியவாரிசு, வைத்திய சிகாமணி, வைத்திய கலாநிதி உட்பட பல பட்டங்கள் வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டார்.

சாவகச்சேரி லயன்ஸ் கழக ஆரம்ப கால உறுப்பினராக இவர் லயன்ஸ் கழக செயற்பாடுகளில் அதன் வளர்ச்சிக்கு முன்னின்று உழைத்தவர். தொடர்ந்து 25 வருடங்கள் லயன்ஸ் கழகத்தில் சேவையாற்றியமைக்காகவும் இவர் கெளரவிக்கப் பட்டார். எதிலும் வல்லவராகவும் நல்லவராகவும் செயற்பட்ட இவர் 20.11.2006இல் இவ்வலகிலிருந்து விடை பெற்றார்.

மட்டுவிலில் இயங்கும் ஆரோக்கிய விஷ வைத்தியசாலை அவரின் நினைவை நினைவுட்டும். அன்னாரின் பணியை அவரது மகள் டாக்டர் திருமதி வியோன் புஸ்பராணி தொடர்கின்றார்.

சைவத் தொண்டன் ஆறுமுகம் கந்தையா

சைவ சமய விழிப்புணர்வை ஊர்தோறும் ஏற்படுத்துவதில் அயராது உழைத்தவர் அமரர் ஆறுமுகம் கந்தையா.இதற்காக கைதடி இந்து வாலிபர் சங்கம் ஒன்றை ஆரம்பித்து அதன் ஊடாக பல பணிகள் செய்தவர். கைதடியில் தொடங்கிய பணி நாடு பூராவும் விரிவடைந்து பல சைவ அபிமானிகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு நீண்ட நெடுங்காலம் செயற்படுவதற்குக் காரணமானவர் ஆறுமுகம் கந்தையா.

இவரின் சேவை நோக்கை பாராட்டி நீதி அமைச்சினால் சமாதான நீதிவான் பட்டம் வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டதுடன் சைவத் தொண்டர் உட்பட்ட பல பட்டங்களுக்கு சொந்தக்காரர் ஆவார். இவர் இளைஞராக இருந்த காலத்தில் பாடசாலைகள் தோறும் சென்று சமய வகுப்புக்களை நடத்தினார்.

கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் என்ற வார்த்தைகளை தனது ஓவ்வொரு சொற்பொழிவு களின் போதும் எடுத்துரைப்பார். இவருடைய பேச்சைக் கேட்ட பலர் சமய அனுஷ்டானங்களை கடைப்பிடிக்கத் தொடங் கிடுவர். சைவசமய அனுதாபியாக இருந்தாலும் ஏனைய சமயங்களை மதித்து செயற்படும் மாண்புடையவர். கைதடியில் உருவான இந்து வாலிபர் சங்கத்திற்குநாடு பூராவும் உறுப்பினர்கள் இணைந்தபோது கைதடியை விட்டு இந்து வாலிபர் சங்கம் என்ற பெயருடன் இயங்க ஆரம்பித்தது.

ஆண்டு தோறும் இந்து இளைஞர் தினம் பங்குணி மாதத்தில் கொண்டாடி கொடி தினம் மூலம் நிதி திரட்டி சமயப் பணிகளைச் செய்வார். ஒரு வாரத்திற்கு கொண்டாட்டம் இந்த கொடி தினத்தில் அரச மற்றும் தனியார் நிறுவன ஊழியர்கள் மாணவர்கள் உட்பட பலரும் கலந்து கொண்டு

உண்டியல் மூலம் நிதி திரட்டுவார்கள். அத்துடன் இந்நாட்களில் கலை நிகழ்வுகளும் நடத்தப்பட்டு எங்கும் விழாக்கோலமாகி இந்து சமய தத்துவங்கள் தொடர்பான சொற்பொழிவுகளும் இடம் பெறும். பல பெரியார்கள், அறிஞர்கள் இந்தச் சொற்பொழிவு களை நடத்துவார்கள்.

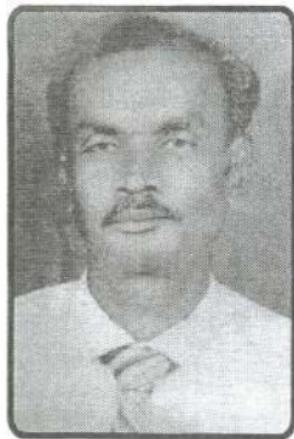
இந்து வாலிபர் சங்க செயற்பாடுகள் மூலம் எல்லோரிடமும் அறிமுகமான ஆ. கந்தையா கைதடியில் சிவசக்தி ஸ்டோர்ஸ் என்ற புத்தகசாலை, சிவா பிரின்டேர்ஸ் ஆகியவற்றை ஸ்தாபித்தார். சிவசக்தி ஸ்டோலில் மாணவர்களுக்குத் தேவையான நூல்களை விநியோகித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இதேவேளை சைவசமய சிறுவர்களை நல்ல வழியில் நடத்தவேண்டும் என்று ஆரம்பத்திலிருந்தே செயற்பட்டமையால் சைவச் சிறுவர் இல்லம் ஒன்றை கைதடியில் கட்டி முடித்தார். இதற்கு சைவ மக்கள் அனைவரும் தாராளமாக நிதியதவி புரிந்தார்கள். பல சிறுவர்களை பராமரிக்கும் பொறுப்பை இந்த இல்லம் ஏற்றுக்கொண்டு யுத்த சூழ்நிலைக்குள்ளும் தொடர்ந்து இயங்கியது.

பொது அறிவு நாட்காட்டி ஒன்றை வெளியிட்டு மக்கள் மத்தியில் அதன் விற்பனையை அதிகரித்தார்.

அஷ்டலட்சுமி நாட்காட்டி என்று
பெயரிட்டு அந்த கலண்டரை வெளியிட்டார்.
கலண்டர் தொடர்பான அறிவுரைகளை இந்திய
தமிழ்நாட்டு அறிஞர்களிடம் பெற்றார்.

அவர் இன்று இல்லாது போனாலும் அவர்
ஆரம்பித்து வைத்த அஷ்டலட்சுமி நாட்காட்டி
தொடர்ந்தும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது.

கொழும்பில் அஷ்டலட்சுமி புத்தகசாலை
அவர் நினைவாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பது
குறிப்பிடத்தக்கது.

புரட்சியாளர் பொன்.செல்லையா

சுருள்சுருளாக கேசங்கள், கறுப்பாக இருந்தாலும் முகத்தில் ஒளி வீசும் கண்கள் அதற்கு மத்தியில் அழகான மூக்கு அளவான செவிகள் இவற்றிற் கெல்லாம் மேலாக துணிச்சல் யாரிடமும் மண்டியிடாத மாண்பு, துாரநோக்கு பார்வை இவை அத்தனையினதும் மொத்தக் கோர்வை அமரர் பொன் செல்லையா.

அந்த நாட்களில் கோப்பாய் கிறீஸ்தவ கல்லூரியில் கல்வி கற்ற மாணவர்களில் பெயர் சொல்லக்கூடிய ஒருவர். அக்கல்லூரியில் கல்வி

கற்றதானாலோ என்னவோ கிரீஸ்தவராகவே
வாழ்ந்தார். கிரீஸ்தவ வழிபாட்டிற்காக ஞாயிறு
தோறும் கோப்பாய் சென்று வரும் மனிதர்.

எந்த விடயமாக இருந்தாலும் அதில் பொன்
செல்லையா ஈடுபடுபவராக இருந்தால் சீரான நேரான
பாதையிலே அந்த விடயம் வரை ஈடுபடுவார்.

சரஸ்வதி சனசமூக நிலையத்தின் ஆரம்ப
காலச் செயற்பாட்டாளர்களில் ஒருவர். அதன்
வளர்ச்சியில் எழுச்சியில் பங்கெடுத்தவர். சனசமூக
நிலையப் பணிகள் சனசமூகப் பணிகள் இன்று வரை
விரிவடைந்து செல்வதற்கு இவர் போன்றவர்களின்
ஆரம்பத்திட்டமிடல்களே காரணமாகும்.

கைதடி கிராம சபை, கூட்டுறவு சங்கம்
போன்றவற்றில் உறுப்பினராகி அதன் பணிகளில்
சிறப்பாக பணியாற்றியவர். அரங்கத்தில் நின்று
அழகாக உரையாற்றுவார். பேசும் பொழுது
வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் வரிசையாக வந்து
கொண்டிருக்கும். எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளும்
அல்லது விளங்கிக்கொள்ளும் வகையில் பேசவார்.
இவரிடம் இருக்கக்கூடிய தேடல்களும் கற்ற
கல்வியும் இதற்கு துணையாக இருந்தன.

கைதடி மேற்கு நேவத்தை குடியேற்றத் திட்டம் கூக்காக சேவா மன்றம் ஒன்றை உருவாக்கி யிருந்தார். தபால்பெட்டி வைத்தல், வீதிகள் அமைத்தல் என அரசாங்க வேலையாட்டு கூக்கு ஆலோசனை வழங்கி அதனைச் செய்வித்தவர்.

அரசு அதிகாரிகள் மத்தியில் செல்வாக்கு பெற்றவராக வாழ்ந்தவர். காரணம் என்னவெனில் அவர்கள் விடும் தவறுகளை உடனுக்குடன் சுட்டிக்காட்டி புரிய வைப்பதில் வல்லவர். நியாயத் துக்காக தொடர்ந்து போராடுவதில் வல்லவர். அதனால் செல்லையா என்றால் பலருக்கு சிம்ம சொப்பனமாக தெரிந்தார்.

குழந்தைகள் என்றால் குதுாகலமடைவார். எப்பொழுதும் அவரைச் சுற்றி குழந்தைகள் சூட்டம் இருப்பதனைக் காண முடியும்.

கைதடியில் அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமான காணி ஒன்றில் இவரது குடும்பத் தினர் குடியிருந்தபோது அக்காணி தங்களுடையது என்றும் உடனடியாக காணியை விட்டு வெளியேறு மாறு செல்வந்தர் ஒருவர்கட்டளையிட்டார். இதற்கு செவிமடுக்காமல் கஷ்காணியை விட்டு எழும்ப முடியாது என்று விடாப்பிடியாக நின்றார். பல காணிகளுக்கு சொந்தக்காரரான அந்த செல்வந்தர்

நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தார். பலதடவைகள் வழக்கு நடந்து கொண்டிருந்தது. யாருடைய உதவியும் இன்றி வழக்குகளுக்கு சென்று தனது பக்க நியாயங்களை எடுத்துரைத்தார். இவரின் வாதங்களை பதிவு செய்த நீதிமன்றம் இறுதியில் இவருக்கே காணி சொந்தம் என்று தீர்ப்பு வழங்கியது. இந்தத் தீர்ப்பு இவரின் திறமைக்கு கிடைத்த வெற்றி என்று எல்லோரும் பாராட்டினர்.

எந்த விவகாரத்தையும் அலசி ஆராய்ந்து அதில் நியாய அநியாயங்களை கண்டு பிடித்து சரியான தீர்வை சொல்வது இவரது குணவியல்பு. இதனால் “லோயர்” என்றும் நண்பர்களால் இவர் செல்லமாக அழைக்கப்பட்டார்.

பனம் பத நீர் இறக்கும் சீவல் தொழிலாளர்களுக்கு பிரச்சனை வந்தபொழுது அந்த தொழிலாளர் பக்கம் நின்று வாதிட்டார். உயிரை பண்யம் வைத்து உயரேறி கீழிறிங்கும் சீவல் தொழிலாளிகள் என்று அந்த தொழிலாளிகள் குறித்து பிரசரம் ஒன்றையும் வெளியிட்டு இருந்தார். பல விடயங்களில் பதவியேற்காத சட்டத்தரணியாக பொன் செல்லையா செயற்பட்டிருப்பதை அவர் கடந்து வந்த பாதையை பின்னோக்கி பார்த்தார் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

தன் வாழ்நாட்களின் இறுதி நாட்களை வவுனியா நகரிலே கழித்தார். அந்நாட்களில் வவுனியாவிலும் மக்கள் சேவையில் மனம் குளிர்ந்தார்.

அமைச்சர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அரசு அதிகாரிகள் போன்ற வர்களுக்கு மக்களின் பிரச்சனைகளைப் புரிய வைப்பதில் வல்லவர்.

தென்னை, பணத் தொழில் வளம் கூட்டுறவுத் துறைக்குள் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்று விரும்பியவர்களில் இவரும் ஒருவர்.

பணை, தென்னை வள கூட்டுறவு அபிவிருத்தி சங்கம் இன்று இயங்குவது இவரைப் போன்ற வர்களின் செயற்பாடுதான் காரணம்.

என். கெ. துரைசிங்கம்

இந்த நூலில் இடம்பெற்றிருக்கின்ற காலம் ஆனவர்கள் அனைவருமே கைதடி என்ற கிராமத்திற்குள் வாழ்ந்தவர்கள். அந்தக் கிராமத்திற்கு ஏதோ ஒரு வழியில் உதவியவர்கள். அந்தக் கிராமத்தின் மக்களுக்கு தம் மாலான பணியைச் செய்தவர்கள். ஆனால் இந்த நூலின் ஆசிரியர் நண்பர் என்.கே துரைசிங்கம், கைதடி என்ற அந்தக் கிராமத்திற்கு உலக அளவில் முகவரி தேடித் தந்த ஒருவர்.

யாழ்ப்பாணம் “சமுநாடு”வில் ஒரு ஒப்புநோக்காளராகத் தொடங்கி பின்னர் உதவி ஆசிரியராகி, சில காலம் உதயன் உதவி ஆசிரியராகி அதன்பின்னர் புலம் பெயர்ந்து பிரான்ஸ் வந்து பாரிஸ் “சமுநாடு”வில் இணை ஆசிரியராகி.... இவ்வாறு அவரது ஊடக வாழ்வில் ஏதோ ஒருவகையில் அவரோடு நானும் சேர்ந்து பயணித்திருக்கின்றேன். அவரைப்பற்றி, அவர் எழுத்துக்கள் பற்றி, அவர் சிந்தனைகள் பற்றி எழுதுவதெனில் அதுவே ஒரு தனி நூலாகிவிடும். அவர் எனக்கு வயதில் சிறியவராக இருந்தபோதிலும் பல தடவைகளில் நல்ல ஆலோசகனாகவும் எனக்கு இருந்திருக்கிறார்.

கைதடி மண்ணில் வாழ்ந்து மறைந்த இந்த பெரியார்கள் பற்றி எழுதியதைப் போல, சமுத்தில் அவர் வாழ்ந்த அந்த காலத்தில் ஊடக உலகில் இடம்பெற்ற சம்பவங்களையும் அவர் பதிவு செய்யவேண்டும்.

- எஸ்.எஸ்.குகநாதன்